

DS531
@74++

GIAI PHẨM CON ONG

Giấy phép xuất bản số
176/TU/DV/GP
kỳ ngày 22-2-73

TÂN NIÊN

CON ONG

Chủ trương biên tập: MINH VÕ, HÌM, GÃ THÂM — Quản nhiệm: Ô. ĐOÀN VĂN GIÁO — Văn phòng liên lạc: 86 Lê Lai, SAIGON Đ.T. 25.528 — Văn phòng biên tập: Nhà in NGUYỄN BÁ TÙNG 65, Bùi-Thị-Xuân, Saigon — Điện Thoại 24.225

CORNELL UNIVERSITY
MAY 31 1973
LIBRARY

TÀI XUẤT GIANG HỒ...

Năm 1972 là mùa bão nạn của làng báo Giao Chỉ. Là một cơ quan ngôn luận hoàn toàn độc lập, Tuần Báo CON ONG đã sập tiệm trong mùa bão nạn này. C.O. phải ngừng lên tiếng vì không có 10 Tê đóng tiền ký quỹ.

Tuần báo CON ONG không có thể lực tự bản tài trợ, nhưng tình trạng yếu địa ấy, ngược lại, là một vinh hạnh cho bọn thợ viết nham nhờ chúng tôi. Sự nghèo mạt này chúng tôi một cách hùng hồn rằng CON ONG là tờ báo tranh đấu nghèo, thật nghèo, chỉ tranh đấu cho quyền lợi của đồng bào nghèo. CON ONG không hề có mục đích làm thương mại.

Nhưng vì là tờ báo của đồng bào nghèo, CO không thể chết được. Tết Quý Sửu CON ONG ăn hành số Xuân và sự hoan nghênh của bạn đọc toàn quốc đối với số XUÂN CON

TRÁU, CON ONG vượt cả sự ước lượng của chúng tôi, 50.000 số Xuân CT.CO. bán hết trong một tuần, vượt cả số bán của những số Xuân của các tờ báo đang xuất bản đều. Đồng thời, bạn đọc khắp nơi gửi thư, gọi điện thoại về cho chúng tôi, yêu cầu, khuyến khích chúng tôi cho ra mắt lại tờ CON ONG.

Nghĩ rằng trong giai đoạn đấu tranh chính trị này, sự có mặt của một tờ báo tranh đấu cho quyền lợi thiết thực của nhân dân như tờ CON ONG là cần thiết, anh em chúng tôi chấp nhận trở ngại để cho CON ONG tái xuất giang hồ. CON ONG đã có sự ủng hộ của bạn đọc, CO chỉ mong chờ ở quý vị nhà nước một chút thông cảm. Chúng tôi thành thực tin rằng: quý vị sẽ không nỡ nặng tay đối với tờ «Giai phẩm» đặc biệt chỉ có miền Nam tự do mới có thể có như tờ CON ONG»

Giá 50đ.

CON ONG

NĂM MỚI, NĂM ME

Cái học Ông sinh ra không phải chỉ có đốt, Ông còn hiến cho đời chất mật ngọt.

Có lẽ đó là loài sinh vật có ý thức về lẽ công bằng nhất trong muôn loài. Mật thì ngọt ngào bổ dưỡng, đốt thì đau. Con Ông kiêm nhiệm cả công việc nuôi dưỡng lẫn công việc trừng trị. Nó vừa thưởng vừa phạt.

Vậy nếu trong một giai đoạn nào đó Ông đốt nhiều quá, ấy không phải vì Ông; Chính tại vì lúc đó có nhiều kẻ đang đốt đang châm, đang chích, nhiều hơn cái hạng đáng cho mật. Như vậy thật phiền, phiền ngay cả cho Ông.

Chuyện đáng phiền dĩ nhiên chưa hết, nhưng đến giai đoạn này, — đầu năm nay — bỗng dưng Ông hết muốn đốt. Mật cả hứng...

— Dóc lỗ. Làm gì mà mất hứng? Mật học thì có. Mật học là học về cái học rồi, lấy gì đốt nữa.

— Tình làm bẽ mặt nhau đây hả? Luật đâu, có chỉ phải đến sinh hoạt Quốc hội mà học này không dân biểu, nghị sĩ đổi lập nhất cũng không còn chân chính nữa. Co mà mất hứng thì đốt đi.

— Năm mới có gì?

— Có hiện thân của sự Đều Giả đến bên cạnh chúng ta. Như vậy còn ai trong chúng ta thích công kích nhau, chàm chọc nhau nữa?

Một giờ đồng hồ trước giao thừa, bản tin tổng kết về tình hình « ngưng chiến » cho biết từ 8 giờ sáng ngày 28.1.73 cho đến 12 giờ trưa ngày 2.2.1973 đã xảy ra 1357 vụ vi phạm, đã có 3338 tên Cộng sản xâm lược bị bắn gục, có 12 tên bị bắt sống...Bên ta, số hy sinh mất tích, thương hơn 2.500 người.

Sát giao thừa, «trước thêm năm mới» một hành tích lật lọng như thế chào đón Xuân Quý Sửu.

Trong giai đoạn này, chúng ta phải sống sát nách... như vậy, một giờ nhau...

Những kẻ đang chích trong chúng ta cũng sưng sọt. Để rồi xem sao đã chưa. Với gì cái việc chích nhau trong nội bộ?

Lúc này không hẳn là Ông chỉ toàn cho uống mật?

TRUYỀN THỐNG

— Không chích thì làm gì bây giờ?

— Thì vờn hoa. Bay vòng vo mấy đường oanh quanh có tình cách trình diễn. Điềm qua vài sự việc vô thưởng vô phạt.

Trước hết là vụ nhiều liệ lên giá.

— Vụ đó mà vô thưởng vô phạt?

— Thì có thưởng phạt gì được đâu? Nó tình đúng cái lúc báo chí ra số Tết niên xong, nó phọt lên một cái. Chỉ có...

...nhà nước giải... với... ru bà ru, tới...

Nhờ là một chuyên gia nghiên cứu năm trước, bị... đầu... không... các nhà... liên... biết... liên... sự... vàng... truyền... truyền... truyền... hay...

...nước... học... Một « cái » hay một « củ »?

NƯỚC RÚT

Tết năm nay không phải chỉ có nhà kinh tài biết làm chuyện bất ngờ.

Đồng bào thủ đô cũng có thái độ bất ngờ hết sức.

Từ đầu tháng Chạp, giới buôn bán đã bấm độn, tính trước rằng Tết nhất năm nay chẳng ai mua sắm gì. Vì «ngưng chiến» cho nên lính phải cầm trại đủ trăm phần trăm, cho nên công chức phải ứng trực chừng năm chục phần trăm, vì ngưng chiến cho nên Đồng minh rút về càng nhanh ngoại lệ càng vắng vẻ... v.v.

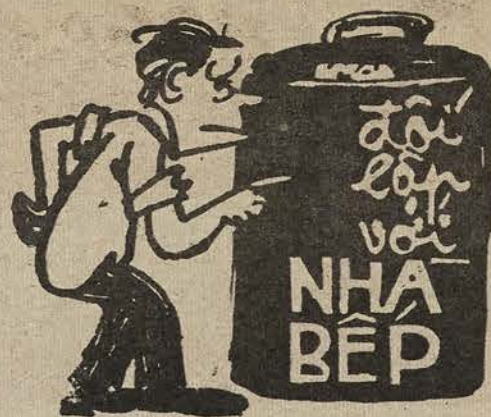
Chiều chỉ những lễ trên đây, Tết Quý Sửu chưa phải là cái Tết mua sắm. Vì vậy giới buôn bán đồ Tết đã liệu chừng tốp bớt sự hoạt động, hoa bứt bầy, rượu bứt nhập cảng, bánh mứt bớt sản xuất...v.v.

Mọi sự diễn tiến đúng như dự đoán cho đến ngày áp chót. Nghĩa là cho đến trưa 30 Tết, phần nhiều hàng hóa vẫn còn ế ẩm, rẻ rề.

Trước các cửa hàng, trong chỗ chợ búa, người ta chen chân nhau đi... dạo mát cho vui vậy thôi.

Bỗng nhiên kể từ trưa ba mươi đến chiều tối đồng bào thủ đô hốt hơi hốt hải chạy xóng ra đường, ngược xuôi sắm Tết như điên.

Người ta vét hết cả giò chả, bánh chưng ở trong tiệm, người ta bẻ hết cả hoa bầy ở ngoài đường.

không nhận cá biếu

Ngày xưa CÔNG HỮU NGHỊ Đem Trường nước LỖ, lính hay thích ăn cá. Một hôm có người đem cá biếu, ông lại không nhận. Em ông lấy làm lạ, hỏi: (Anh khoái ăn cá, người ta đem cá cho, sao anh lại không nhận?)

Công Hữu Nghị nói: (Người ta tự nhiên đem cá biếu, chắc là rồi sẽ cầu ta việc gì. Nếu bây giờ ta nhận cá, tất khi người cần đến sẽ phải giúp người, nếu việc phải thì không sao, nhờ là việc trái thì sẽ thân bại danh liệt, có khi đến mất quan. Mà mất quan, thì chẳng những không có cá biếu mà đến cá mua lấy để ăn cũng không có nữa. Cho nên ta không nhận cá biếu) chính là ta muốn được có cá ăn mãi đó.

(Trích Cổ Học tinh hoa)

Lời bàn của ONG SAIGON:

Ăn cá hay bị hóc xương. Mà ăn cá biếu thì hay mắc kẹt! Công Hữu Nghị đề đặt không nhận cá biếu cũng phải.

Được người cho ăn là chịu ơn người ta. Chịu ơn mà không trả thành bội bạc. Mà trả ơn không khéo léo tất dễ làm vào thế lấy tình tư xử chuyện công, khiến luật pháp đảo điên, công bằng xáo trộn.

Ơn vua lộc nước, cho đủ là đủ. Nếu không biết kim bốt tham vọng thì dù công danh tột đỉnh, nhất phẩm triều đình, cái thiếu vẫn còn.

Công-Hữu-Nghị tuy thêm ăn cá, nhưng lại chẻ cá của người đem cho vì đã thận trọng, cân nhắc đúng mức cái có bây giờ với cái không mai hậu, cái ngon lành hôm nay với cái khổ nhục mai sau.

Vì thử, trong xã hội Giao Chỉ ta lúc này mà có được một Công Hữu Nghị tái sanh, chắc chắn sẽ bị các chú Ba và những tay tổ chuyên nghề lo hối lộ ghét lắm đây.

Cổ nhân đã nói: (Cái thân ngoại vật là tiên trên đời). Gác được cái thân ra ngoài để diệt hột đam mê, dục vọng cho tâm trí thanh thoi mà cái thân nhờ đó cũng bớt khổ lụy như anh em nhà CON ONG thì cũng là khoái, là tiên trên đời rồi hé.

Đức Phật cũng thường dạy: Trí tác tâm thường lạc vô cầu phẩm tự cao. Nghĩa là biết đủ thì sung sướng, khỏi lo buồn, đau khổ vì những chuyện vật chất phù du. Còn không nhờ vả, xin xỏ thì khỏi phải cong lưng, liết gót, gĩa nô cho cái thân tui nhục.

Nhưng rèn luyện được thế cũng chẳng dễ đâu! Vì nếu mọi người đều giữ được cái tâm cho chính, thế giới làm gì có loạn đao binh và mảnh đất Giao Chỉ này sao phải bị bom đạn cày nát từ hơn 18 năm qua. Hơn nữa, nếu có lấy vài chục Công-Hữu-Nghị tái sanh thì chẳng cần chống Cộng tức thời Cộng Sản cũng hết, chẳng cần đến pháp trường cái, đến mấy ông Nhà Giám Sát Viện thì gian thương, tham nhũng cũng chẳng có đất mà sống.

Bây giờ ONG RỪNG đã về tổ, chiến tranh tạm ngưng, cái màn hậu chiến, đấu tranh chính trị nếu muốn thắng Cộng Sản, ONG SAIGON nghĩ rằng Nhà nước kiếm sao cho được những Công-Hữu-Nghị thời đại là thừa thắng xông cách chắc chắn phần chậm rồi.

NGUYỄN-ĐỨC-THANH
TỔNG - GIÁM - ĐỐC

Đàn Xuân

Chinh

Quang

THANH - TRÚC CTY

Chuyên bán nước ngọt và các dụng cụ nhà.

VĂN PHÒNG : 116 Hai Bà Trưng SAIGON
Đ. T. 98.619

CƠ XƯƠNG : 84 Phạm Thế Hiển SAIGON
Đ. T. : 51.580

CON ONG

Đố Chơi Đố Chơi

Sàu cuộc « Đố Chơi » mở hàng đầu xuân con Trâu, 3 toán RÉT-BẠC-CHỈ bị thua nhưng ra về vẫn còn hậm hực, cho rằng toán ĐỐP chỉ ăn hên mà thôi. Vì vậy, Ban Tổ Chức phải tổ chức tiếp một trận phục thù TÂN NIÊN để 4 toán trên so tài cao thấp một lần nữa.

Tới dự cuộc đấu TÂN NIÊN này, cả 4 toán đều mấp mạp nồn nà, chứng tỏ họ đều no nê phê phởn suốt mấy ngày tết. Dù vậy, toán nào cũng đàng đàng sát sát tỏ ra quyết chí ăn thua đủ với đối phương. Ban tổ chức ngồi thấy vui cười, vội vả mời thêm một lố trong tài quốc tế xí xỏ xì xào, cả rặng căng tai tời để giám sát cuộc đấu cho thật công bằng và tránh mọi sự rắc rối đáng tiếc có thể xảy ra. Mọi xiệc chuẩn bị xong xuôi, 4 toán bắt đầu xáp vô...

Ai ăn Tết ngon nhứt?

HỎI: Đố quý vị biết Tết Con Trâu này, giới nào ăn ngon lành nhứt, vì lý do nào?

TOÁN RÉT: Theo tụi em, Tết này giới nào ăn cũng ngon hết. Vì đây là Tết Hòa Bình mà, nhất định phải ngon hơn Tết chiến tranh, dù ăn cơm nguội cũng thấy ngon!

TOÁN CHỈ: Hòa Bình vào cái khổ nào? Đến giờ này mà vẫn còn bán nhau dùng đoàng đó, đã ai chịu ngưng đâu? Nhưng dù sao, giới quân công cũng vẫn ăn Tết ngon hơn cả, vì mỗi người được vay tới 6 xín, tha hồ mua sắm inh đình!

TOÁN ĐỐP: Theo tụi tôi thì Tết này, chỉ có giới «xăng, dầu hôi» là ăn ngon, từ các sư chủ hăng, chủ cây xăng đến các bố có liên hệ đến vụ tăng giá từ 4 choạc lên 6 choạc một lít. Các bố này chẳng gì trúng số độc đắc cuối năm, cứ gọi là bỏ ra bạc triệu ăn Tết cũng không xót ruột!

Toán Bạc với chúng tôi, chỉ có tù binh có Hên sắp được Hà nội phóng thích là ăn tết ngon hơn ai hết. Chỉ có họ là yên chí lớn, ngoài ra tất cả còn đang đánh lố tỏ trong bụng có ăn vàng cũng chẳng thấy ngon đâu!

Ban Giám Khảo, toán đố có lý : 5 điểm Ai ăn Tết chẳng biết ngon?

HỎI: Nếu đã có người ăn tết ngon lành, tất nhiên cũng phải có người ăn không biết ngon quý vị thử đoán xem đó là những ai?

TOÁN RÉT: Thưa, đó là những người mắc bệnh « rét », họ tưởng đầu tết này yên yên sẽ khỏi bệnh, không ngờ rùi vẫn nỏ đi doanh, thế là Tết nhất cứ phải trùm mền uống thuốc, chẳng thấy gì là ngon lành hết trơn!

TOÁN BẠC: Xét cho kỹ thì chỉ có quân công là ăn không ngon, vì vừa ăn vừa lo tới chuyện mỗi tháng lại phải trả món nợ « 6 xín », tề tái cả cõi lòng, còn biết gì đến mùi vị Tết nữa?

TOÁN CHỈ: Nếu đã nói thế thì đa số dân Annam ta ăn Tết này không ngon chứ chẳng phải chỉ có quân công. Vì trừ một thiểu số trúng áp phe, còn phần đông rách như cái mền, có ai ham Tết nhất đâu?

TOÁN ĐỐP: Nói vậy chứ dân Annam ta giàu nghèo gì cũng vẫn rặng ăn Tết như thường. Họ chẳng chỉ có dân áp phe chiến tranh mới là rầu thúí ruột, không biết năm TRAU này còn gì để đố nữa không.

BAN GIÁM KHẢO — Đứng là toán ĐỐP biết mình biết người hơn ai hết : 5 điểm nữa! SÚNG NỔ TẠI AI?

HỎI: Đố quý vị biết tại sao đã ký kết ngưng bắn rồi mà súng vẫn nổ hoài vậy?

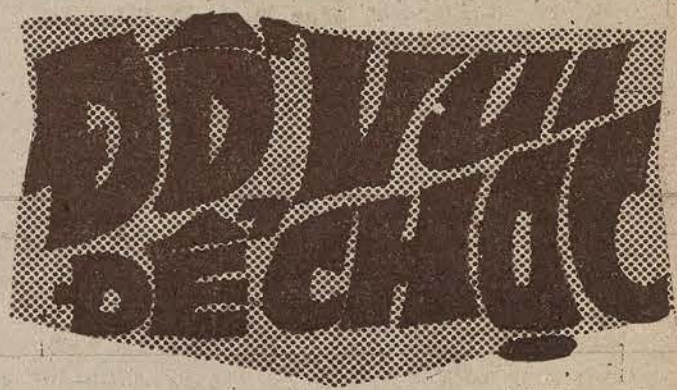
TOÁN BẠC: Tại binh lính đôi bên giống như vô sĩ trên đài bị say đòn, đánh hăng quá đến nỗi không nghe thấy tiếng công dứt trận đấu.

TOÁN CHỈ: Làm gì có chuyện say đòn? tại mình không bắn họ thì họ cũng bắn mình vậy thì tốt gì mình không tiên hạ thủ vi cường?

TOÁN ĐỐP: Thời thì còn ít đạn dư cheo leo bắn nốt đi, chứ để lại biết đem bán cho ai?

TOÁN KẾT: Có lẽ là sự ủng hộ quốc tế nhất quá, không chịu tới tận nơi can ra, thành ra đôi bên không bên nào chịu nhường nhịn bên nào!

BAN GIÁM KHẢO: đúng vậy: trăm sự cũng tại mấy cha trong ủng Hộ Quốc tế : 5 điểm cho toán RÉT

Vừa lên đã xiu

Người vừa lên đã xiu trong lúc này không ai khác hơn là Tướng Quân Ngô Dzu, vị tướng oai phong lẫm liệt làm « CHÍP » Phái Đoàn Cộng Hòa Giao Chỉ trong cái gọi là Ban LỜ HỒ CUẾT 4 phe.

Mấy tháng trước đây, Ngô Tướng Quân từ Quân Khu 2 khi ho cò gáy được về Saigon ngồi chơi xơi nước. Nhưng Tướng Quân không lấy thế làm buồn, vì một thầy tử vi số dzách, sau khi gọi trúng phong phúc mọi chi tiết về quá khứ, đã bói cho Tướng Quân một quẻ về vị lai: Tướng Quân sẽ ngồi chơi xơi nước không lâu đâu, vì chỉ mấy tháng nữa Tướng Quân sẽ lên hương hơn trước nhiều, sẽ được giao phó một trọng trách nặng lắm! (Lạ lùng thay, cái số của ông Tướng Dzu cũng xem xem như cái số của ông Tướng Toàn, phải trải qua một tai nạn mới lên...)

Quả nhiên, Hiệp định ngưng Pàng Pàng vừa có hiệu lực, Ban LỜ HỒ CUẾT được thành lập, Ngô Tướng Quân đã được cử làm « CHÍP » Phái Đoàn Cộng Hòa Giao Chỉ, tên tuổi bỗng lại nổi như cồn.

Nhưng mới được một tuần, không biết tại ngôi sao nào xẹt ngay (chắc là sao quả tạ), Ngô Tướng Quân đã được bàn giao sổ sách cho Tư Tướng Quân. Lý do của cái vụ sao đòi ngôi này, chưa ai được rõ, không hiểu ông Tướng Ngô hà tiện lời nói sau mấy buổi họp đầu, hay tại ông nóng ruột tuyên bố quá sớm với phái viên VÊ TÊ ÍCH để cho báo chí đăng tùm lum.

Tại gì đi nữa thì ông Tướng cũng đã xiu sau khi vừa mới lên chút đỉnh. Không biết ông Thầy tử vi kia có chịu nhận là mình đã «bói nhầm» cho ông tướng hay không?

Nhiều kẻ cũng đang xiu

Sự kiện Ngô tướng Quân vừa lên đã xiu mới chỉ là một trường hợp cá biệt trong tuần qua.

Nếu điem kỹ, ta sẽ còn thấy vô số khuôn mặt đang xiu như chiếc bánh bao về chiều, sau mấy năm lên cứng ngắc theo nhịp độ của chiến tranh cù cưa cà nhầy.

Rõ rệt nhất là các bố nhà thầu mần ăn với Mèo, các cha buôn lậu đồ la, đời PI ÉCH các chị em ta, cùng với tất cả các trụ sóng bám vào quân đội Cờ Huê giống như tầm gửi bám vào cây cổ thụ.

Đĩa Ngựa Mòn

Mấy năm qua, nhất là sau Tết Mậu Thân, khi quân số Cờ Huê lên tới trên nửa triệu, cuộc đời của các loại tầm gửi cũng lên hương chưa từng thấy, làm cho mọi tôn ti xã hội cùng với mọi đạo lý cò truyền đều bị... lộn tùng phèo!

Bây giờ thì hết rồi, số lính Cờ Huê hiện còn lại 18.600 mạng, và sẽ còn tềch... xa đi nữa, để qua bên kia xứ Thái xào lại bôn cũ đã xào chán chê mê mồi ở đất Giao chỉ này.

Bởi vậy lúc này ra đường, thấy mặt ai giống cái bánh bao xiu, dù không phải thầy tướng số ta vẫn có thể bói mà không sợ nhầm kẻ đó thuộc về giới nào?

Ngán đồ Mèo

Trái với dân Miền Nam này xài đồ Mèo quá xá quà xa đến độ phát ngán, mấy trụ Miền Bắc mới chân ướt chân ráo dzô đây để mần ăn trong cái Ban LỜ HỒ CUẾT 4 PHE, tuy chưa hoặc ít có cơ hội được xài đồ Mèo mà cũng đã cảm thấy «ngán» mỗi khi rớ tới đồ Mèo.

Có điều mỗi bên ngán một cách khác nhau. Một bên ngán vì no ừ hơi, vì ngấy lên đến cổ, còn một bên ngán vì sợ, vì lo ngại, không biết trong món đồ có mụn kẻ, có máy móc gì bí mật không đây?

Nghe nói các trụ BỜ VỜ gõ đồng đô trong trại Đa Vít ở Tân Sơn Nhứt đã tỏ ra ngán từng cái bàn, cái ghế, cái tủ, cái nệm lò xo của người Mỹ cho mượn xài, đến nỗi tới ngày cử mồi lo đi lục soát xem

HEPACHAUT
 VIỆN BÀO-CHẾ: HADZER

Miêu chít là ARTICHAUT	YẾU GAN, NONG GAN
Miêu chít GAN BÒ TƯỚI	GẦY ỒM, MẮT NGỦ
SINH-TỐ B12	MỤN Ở MẶT
SINH-TỐ B1	NGỪA MÈ ĐAY
SINH-TỐ B2	THIẾU MÁU
SINH-TỐ B6	LAO-LỰC, TÁO BÓN
SINH-TỐ PP	DƯỠNG THAI
SINH-TỐ D2	MỎI MỆT

00 01 70 017 / 0100 ngày 0-0-00

THÍCH - QUẢNG - THÀNH
 Đại Đức

*Quảng
 Chúc
 Tân Xuân*

**Giáo Hội Phật Giáo
 Bình - Tuy**

KÍNH, CHÚC QUÍ ĐẠO HỮU
 MỘT NĂM MỚI AN KHANG — HẠNH PHÚC

NÓI LÁO *mà* CHƠI

Nói lão mà chơi, nghe lão chơi
Dàn dưa lát phát hạt mưa rơi
Chuyện đời đã chán không buồn nhắc
Thơ thần nghe mà kể mấy lời
* VƯƠNG SĨ TRINH

RỬA TAY GÓI KIẾM

Hơn một lần, Gã Thâm đã bắt chước người xưa rửa tay, gác bút, tự ý lánh mặt trong chốn giang hồ, không nghĩ gì đến chuyện thị phi của người thiếu hạ, nhưng cũng hơn một lần. Gã Thâm phải trở lại với võ đài chuyên đánh võ mồm là CON ONG. Gã Thâm không kiên quyết với ý định của gã chăng?? Có thể lắm, Cuộc sống không có gì là nhất định, bất biến, cuộc sống thay đổi mỗi ngày và con người sống trong cuộc sống đó cũng phải thay đổi. Việc lái nói lão mà chơi, nghe lão chơi của Gã Thâm đã cũng là do định mệnh an bài, Chúng ta có thể không thua bất cứ ai, nhưng chúng ta khó lòng không thua định mệnh. Mỗi lần nhìn thấy bóng Định Mệnh Bà Bà là Gã Thâm chịu thua ngay lập tức.

Trong những ngày qui ẩn ẩn ngủi vừa qua, Gã Thâm nghĩ đến câu nói của người xưa: «Loạn thế độc thư, bình thời luyện võ...»: Thời loạn thì nằm một chỗ đọc sách, học hành, chờ thời bình đem ra thi hành, thời bình thì luyện tập võ công chờ chuyển sang thời loạn là dụng võ, nên Gã Thâm đã bắt chước người xưa, đóng cửa nằm nhà, đọc sách liên miên, nghiên ngẫm, tìm tòi, suy luận những sự thực ở đời chất chứa trên những trang sách. Nhưng như Mạnh Tử đã nói: «Bỉ nhất thời, thử nhất thời...», nghĩa là: Thời đó khác, thời nay khác. Ngày xưa người quân tử gặp thời loạn có thể gác bỏ chuyện đời, đóng kín cửa nằm nhà đọc sách, nhưng người đời nay thì khó có thể làm đúng như thế. Bởi vì cái loạn của thời nay khác với cái loạn của thời xưa. Với cái loạn bây giờ, chúng ta không thể đóng cửa nằm nhà mà tránh được loạn.

Và chúng ta đã hết phải chịu đựng loạn ly chưa? Câu hỏi thật dễ trả lời. Chúng ta được công khai nói đến những tiếng hòa bình, ngừng bắn, tuyên cử v.v... nhưng sự thực là đất nước chúng ta vẫn còn loạn, sau bao nhiêu năm trông ngóng hòa bình, chúng ta vẫn chưa có được một ngày vui vì hòa bình. Trái lại nữa là khác. Cuộc đấu tranh chánh trị đã mờ dần sẽ vô cùng cam go. Và chúng ta vẫn còn khổ.

Những hành động tàn ác đối với dân chúng vẫn còn xảy ra, bắt công chưa hết và tham nhũng vẫn chưa chịu lui bước. Chừng nào dân chúng thời bị thâm sát, còn khổ vì bắt công, còn bị tham nhang bóc lột, ngày đó vẫn còn cần có một tờ báo nói lên những đau khổ của dân chúng. Đó là lý do tái xuất giang hồ của CON ONG và của Gã Thâm.

Vài lời tâm sự

Xa cách các bạn khá lâu ngày, nay gặp lại thêm nửa nhân buổi đầu xuân, mùa vui đẹp nhất của một năm, Gã Thâm chưa muốn «nói lão» với các bạn ngay. Hôm nay, Gã muốn nói thật.

Không những chỉ nói thật mà thôi, Gã còn muốn những gì Gã nói với các bạn hôm nay sẽ có ích với các bạn, nếu các bạn chịu nghe. Gã muốn kể lại với các bạn một số những lời khuyên mà gã vừa học được của Phật.

Trong những ngày nằm đọc sách vừa qua, Gã đã học được những lời khuyên này. Gã thấy những lời khuyên thật hay và hôm nay, khi phải viết những lời tâm tình đầu tiên trong một năm, Gã kể lại bài học với các bạn với hy vọng chân thành là những lời này sẽ giúp ích được ít nhiều cho các bạn.

BẢO VƯƠNG TAM MUỘI LUẬN.

BẢO VƯƠNG là danh hiệu những người con Phật tôn xưng Đức Phật, TAM MUỘI là tên gọi cõi rồng không, vắng lặng theo ngôn ngữ nhà Phật, BẢO VƯƠNG TAM MUỘI LUẬN là những lời Phật chỉ dạy cho loài người

có thể theo đó mà tự thân đề có thể đạt được tới tình trạng tâm hồn thanh thản.

Trước hết, mời bạn đọc bản TAM MUỘI LUẬN này bằng chữ Hán:

— Nhất niệm thân bất cầu vô bệnh, thân vô bệnh tác tham dục dị sinh.

— Nhị xứ thế bất cầu vô nạn, thế vô nạn tác kiêu sa tất khởi.

— Tam cứu tâm bất cầu vô chướng, tâm vô chướng tác sở học liệt đẳng.

— Tứ lập hạnh bất cầu vô ma, hạnh vô ma tác thế nguyện bất kiên.

— Ngũ mưu sự bất cầu dị thành, sự dị thành tác chí tồn khinh mạn.

— Lục giao tình bất cầu ích ngộ, giao ích ngộ tác khuynh tồn đạo nghĩa.

— Thất ư nhân bất cầu thuận thích, nhân thuận thích tác tất tự căng.

— Bát thị đức bất cầu vọng báo, đức vọng báo tác tâm hữu sở đồ.

— Cửu kiến lợi bất cầu chiêm phận, lợi chiêm phận tác si tâm diệt động.

— Thập bị ức bất cầu thân minh, ức thân minh tác oán hận tư sinh.

Tạm dịch nghĩa:

— Nên nhớ luôn luôn trước nhất mình không nên cầu mong thân thể mình không có bệnh tật, vì thân thể mình không có bệnh thì lòng ham muốn của mình dễ sinh ra, Chẳng hạn như ham có tiền để hưởng thụ, ham có đàn bà, ăn ngon, mặc đẹp, nhưng ham là một chuyện nhưng có thể thỏa lòng ham hay không lại là một chuyện hoàn toàn khác. Ham muốn, ao ước mà không được tất phải khổ sở.

— Điều thứ hai: ở đời đừng cầu mong không có hoạn nạn, nếu đời mình không hoạn nạn thì mình sẽ kiêu căng, sa si.

— Điều thứ ba: Lòng học hỏi đừng cầu không gặp khó khăn, nếu sự học mà không gặp khó khăn thì những gì chúng ta học được sẽ không đều:

— Điều thứ tư: khi đã quyết định sống tốt, xây dựng tâm hồn hướng thiện thì đừng mong không gặp ma chướng, khó khăn, nếu lập hạnh mà không khó khăn thì lòng quyết định của mình sẽ không mạnh.

— Điều thứ năm: làm việc gì đừng mong dễ thành công, nếu việc dễ thành công thì mình sẽ trở thành khinh mạn.

— Điều thứ sáu: giao du với ai đừng mong có lợi cho mình, giao du mong có lợi đạo nghĩa sẽ mất.

— Điều thứ bảy: ở với người đừng mong mọi người chiều ý mình, nếu mọi người chiều ý mình, mình sẽ kiêu căng.

— Điều thứ tám: làm ơn cho ai đừng mong được báo đáp, nếu làm ơn mong báo thì đức sẽ mất vì đó chỉ là một việc tính toán.

— Điều thứ chín: thấy người ta có lợi, có tiền, đừng mong được chia, được hưởng, nếu thấy người ta có lợi, có tiền, mình cũng muốn được có như người, sự ngu muội trong lòng ta sẽ nổi lên.

— Điều thứ mười: khi bị oan ức không minh oan, bị ức mà kêu ca lòng mình sẽ sinh ra oán hận. Vì oan ức không mấy khi được giải.

Gã Thâm cũng đủ tư cách đề giảng giải với các bạn về 10 Điều trên đây của Phật. Gã mong các bạn lấy tâm mà cảm như Gã. Nếu bạn cho đó là những lời khuyên đúng, bạn không cần ai giải thích thêm, nếu bạn vô tình dù có đích thân Đức Phật thuyết phục cũng là vô ích.

GÃ THÂM

NHỚ
LÒNG
BẢO

Nhờ hơi Ba Tàu

Trong những năm cuối cùng của cuộc chiến tranh dai dẳng, củ nhày củ nhang, tình trạng Giao chỉ loạn, nát hơn bao giờ hết. Loạn từ trên xuống dưới, loạn khắp nơi. Giới văn nghệ Giao Chỉ cũng loạn.

Văn nghệ sĩ Giao Chỉ là giới có nhiều người ghét Ba Tàu nhất. Nhưng phim Ba Tàu và tiểu thuyết Ba Tàu, trong những năm sau này, lại được ra chiếu ra rít ở SêGoòng. Phim Ba Tàu với những anh kép Khương Đại Vẹo, Dịch Loong trở thành những phim đông khách nhất, Khán giả SêGoòng tranh nhau đến rách bươm quần áo để vào coi những phim Hồng Kông. Lý Tiểu Long trở thành «thần tượng».

Điện ảnh cũng vậy, tiểu thuyết còn bề bới hơn. Có một trò loạn xảy ra gọi là «chiến trạng Quỳnh Dao»: thiên hạ tranh nhau dịch và in tiểu thuyết của Quỳnh Dao. Sau khi nhò trụi hết lòng lá của Thim Xâm này, giờ đây thiên hạ xúm lại khai thác đến chú Chết Từ Tắc.

Có những nhà xuất bản ra tranh cùng một truyện của Quỳnh Giao, Từ Tắc và cùng quảng cáo loạn lên, cùng khoe bản của mình mới là bản giá trị, bản số dách...việc ăn quần này quá bản và quá trắng trợn. Nhưng cũng may, người ta chỉ thấy đám con buôn thô bỉ kiếm ăn như những con kèn kèn quanh những xác chết Ba Tàu này, cho tới nay, chưa thấy một người nào có chú tên tuổi nhẩy vào cuộc khai thác tiểu thuyết Ba Tàu.

Thầy bói, lịch sách và lâu Bát giác

Cũng trong giới con buôn văn nghệ này đang xảy ra một vụ lố nhố đất nhau đi ở áp thế thâm...

Số là mỗi năm, thầy bói sáng Huỳnh Liên, sau khi kiếm bạc với đám thân chủ vợ ngoại quốc, bà lớn tham những rừng mỡ v.v...vẫn xuất bản 1 quyển gọi là Lịch Sách Tử Vi. Nghe nói thầy bói nhà ta cũng nhờ ký giả đời viết dùm quyển này. Lịch có cả những phần coi...âm mao, âm hộ và trong thời loạn, khi những quyển sách giá trị phải bày bán son thì lịch sách thầy bói lại bán chạy, mỗi năm đem lại cho thầy cả tề tiền bán sách.

Thấy mỗi lợi, một bọn lưu manh nhẩy vào khai thác, in giả lịch sách của thầy bói đem bán. Thầy bói méo mặt bèn lôi cả bọn ra tòa. Bọn in lậu bị đi nghỉ mát ở lâu bát giác Chi Hòa là đúng rồi, chỉ tội cho một nhà phát hành chẳng may mua phải một số lịch giả mạo này cũng phải ngồi tù lây.

Người bị hãm oan là bà chủ nhà sách Đ.L. Nghe nói Nữ LS Dương Mỹ Linh, một cây ăn nói ở Tòa án Sài Gòn, phụ trách việc bào chữa cho bị can Đ.L. Trưng trị bọn giả mạo của người là đúng rồi, xong thiết tưởng những vị đèn trời cũng nên soi xét nhẹ tay cho những người ngay tình chẳng may bị liên hệ trong vụ này.

CÔNG TỬ HÀ ĐÔNG

Trường VĂN HÓA

187, GIA LONG — SAIGON

15-2-73 CHIỀU 3g. TỐI 7g.

Khai giảng các lớp
LUYỆN THI TỬ TÀI 2A, 2B, 2CD
đề ban Anh Pháp.

Trường gửi đơn thí thể dục và Tú Tài 2.

CON ONG

Gỏi

• GỎI SĨ (Thơ TRẦN VĂN HƯƠNG)

Chu Trần...

Trong một chương trình Tivi Người Dân Muốn Biết, Ngoại trưởng Trần Văn Lâm có mách cho « người dân » Điều này: Hiệp định 27-1-1973 tại Ba Lê đã thủ tiêu cái gọi là « Chính phủ Cách mạng Lâm thời Cộng hòa miền Nam của VC ».

Thật vậy, trong tất cả các văn kiện được ký kết Hiệp Định ngưng bắn và các nghị định thư trong bản tiếng Việt cũng như trong bản tiếng Anh, đều không hề có chỗ nào nói đến danh xưng Chính phủ Cách mạng Lâm thời Cộng hòa Miền Nam cả. Không hề nói đến Chính phủ Cách mạng Lâm thời..., mà lại có nói về Chính phủ Việt nam Cộng hòa.

Điều mà Trần ngoại trưởng phát giác là 1 điều rất quan trọng. Nó chứng tỏ rằng tại Việt nam trên thực tế hiện giờ chỉ có hai quốc gia hai chính phủ một đặt thủ đô ở Sài Gòn, và một nữa đặt thủ đô ở Hà Nội.

Tại hội nghị quốc tế về Việt nam cấp ngoại trưởng sắp họp tại Ba Lê, vấn đề này phải được đem ra cật vấn Trung cộng đến nơi đến chốn mới được. Nhà cầm quyền Bắc kinh đang mưu đồ một chuyện gian xảo gì đây ?

— Họ định phá vỡ các cuộc thương thuyết để tìm ra một giải pháp chính trị tại miền Nam, hầu duy trì mãi « Chính phủ lâm thời... » chẳng ?

— Họ định lên lút tiếp tay cho cái « Chính phủ » này tiếp tay tự duy trì sự hiện diện bằng phương tiện bất hợp pháp, phương tiện vũ lực v.v... bất chấp mọi cố gắng dàn xếp chẳng ?

Mưu gian đã lộ, ai chộp được phải tri hồ đề sớm trừ hậu họa.

Tiếng Anh—

Cũng trong chương trình truyền hình ấy, Trần ngoại trưởng có cho « người dân » biết rằng: trước khi đặt bút ký vào Hiệp ước ngưng bắn và các nghị định thư, người đã tuyên bố tại Ba Lê rằng chúng ta chỉ cần cứ vào bản tiếng Anh mà thôi. Bản tiếng Việt không được xài đến, vì bản này các tay thông dịch Cộng Sản xài thứ Việt ngữ sai lệch nhiều quá, trình độ dịch thuật bết quá. Chẳng hay, « Exer cise », là « hành sự » mà dịch ra là thí hành, « Promoting » là « khuyến khích, thúc đẩy », mà lại dịch ra là đồn đốc v.v...

Ấy là Điều Ngoại trưởng ta tuyên bố trước khi ký.

Nhưng sau đó, khi người hạ bút xuống ký thì chữ ký của người áp đặt kế cận hàng chữ cuối cùng của hiệp ước và hiệp định thư, Hàng chữ ấy như sau : « Bản tiếng Việt nam và bản tiếng Anh đều là những bản chính thức có và giá trị như nhau. »

Ngoại trưởng đã ký và đã công nhận việc ấy. Không hiểu căn cứ vào bản tiếng Anh, người giải thích hàng chữ ấy như thế nào.

« Người dân » cũng muốn biết thêm chuyện ấy nữa cho rộng đường kiến thức.

Bên ngoài bản hiệp định.

Tuy vậy đối với tương lai nền hòa bình ở Việt Nam, những điều đã được viết ra trên giấy

trắng mực đen (dù bằng tiếng Việt hay tiếng Anh) chưa chắc đã quan trọng bằng những điều không hề được viết ra giấy.

Thật vậy, các giấy tờ ký kết với cộng sản thường khi chẳng có giá trị gì trường hợp hiệp định Genève 20-7-54, hiệp ước 1962 ở Lào đã chứng minh như thế. Những gì xảy ra từ 8 giờ sáng ngày 28-1-1973 đến nay tại Nam Việt nam cũng đang chứng minh như thế: tiếng súng không hề ngưng từ 8 giờ sáng hôm ấy như trên giấy tờ minh định.

Vậy thì bên ngoài những điều được viết ra và được ký kết có gì giúp « người dân » muốn biết về tương lai thực sự của nền hòa bình trên xứ sở ? Xiu nêu ra vài sự việc sau đây :

— Thứ nhất là tại Kiến hòa, ngày 29-1-73, ở xã Hiệp hưng, trong một trận đánh, ta có tóm được trên xác địch lá thư mừng xuân Quý Sửu của thủ tướng Bắc Việt Phạm văn Đồng gửi cho lính tráng cộng sản. Thư ấy huych toạc cho bọn lính viên chính biết rằng không có ngưng bắn, rằng đối với chúng chỉ có tiếp tục đấu tranh cao tới thắng lợi mà thôi.

— Thứ nhì là ngày 8-2, tại đại hội sắc tộc toàn quốc tổ chức tại Saigon, Tổng Thống Thiệu trước khi ra về có bắt thẹn tuyên bố với báo chí rằng : sau khi quân đội Mỹ rút khỏi Việt nam, có thể cộng sản sẽ mở lại các cuộc tấn công.

Thời hạn Mỹ rút hết quân, theo điều thỏa hiệp định 27-1-73, là sáu mươi ngày sau khi ký kết. Vậy còn một tháng rưỡi nữa là chấm dứt nền « hòa bình » ở Việt nam chẳng ?

— Không ! Bởi vì ngoài những điều tổng thống tuyên bố ngoài đại hội, còn có những điều tổng thống tuyên bố tại trong đại hội sắc tộc nữa chứ.

— Thứ ba là trong Đại hội Sắc tộc toàn quốc, Tổng thống Thiệu tiên đoán rằng hòa bình thực sự sẽ đến với Việt nam trong vòng từ 6 tháng đến 1 năm nữa.

Vậy tổng kết các sự kiện thu nhật được bên ngoài các hiệp định và nghị định thư, chúng ta thấy Hòa bình có thể đến Nam Việt Nam bằng con đường ngoắt ngoéo như sau :

— Ký kết xong, cứ việc đánh nhau, « tiếp tục đấu tranh... »

— Hai tháng sau ký kết, đánh nhau ào ào, càng to càng lớn hơn nữa.

— Sáu tháng sau ký kết: hết xiu oách, cuộc « đấu tranh » sẽ xếp lãn, rồi tắt lịm.

Gi chữ sáu tháng thì chờ được.

CHẠM HIỀU.

Cùng trong đại hội sắc tộc, tổng thống VNCH có lời bình về chợ Tết Người xem thì nhiều người mua lại ít, vì đồng tiền đã hóa quý hóa hiếm.

Đó là một lời bình sáng giá.

Nhưng thay vì giải thích đến hàng tại hội sắc tộc, đáng lẽ tổng thống nên giải thích tại bộ Tài chánh. Bởi vì cái chân lý mà tổng thống vừa phát huy dám chắc trên đời này không có ai chậm hiểu bằng các vị trong bộ Kinh Tài. Chạm hiểu hơn đồng bào sắc tộc nhiều.

— Căn cứ vào đâu mà nói thế ?

— Này nhé. Đồng tiền hóa quý : Trước, người dân nộp Thủy cục 1.000đ,00, nay món tiền ấy quý bằng nghìn rưỡi chẳng hạn, Vậy, lẽ ra nhà nước nên hạ mức thu xuống 700đ hay 800đ (loại tiền quý), chứ sao bị tăng lên ? Các cơ quan Tài chánh nhà nước chưa được học tập về cái lẽ quý hiếm của đồng tiền, Tổng thống đã giải thích xin giải thích cho khắp đều.

LẬT NỮ

Chuyện ở xã hội ta, một khi đã khơi đến vấn đề vật giá, sinh hoạt v.v... thì có thể kéo dài liên miên bất tuyệt, có thể bị sa lầy lằm.

Tốt hơn cả, là nên quay sang « phía bên kia ». Phía bên kia, hồi gần đây cũng gặp nhiều chuyện lắt léo, tréo cẳng ngồng hết sức : Ngay ba ngày Xuân, thủ đô Bắc Việt đã phải long trọng tiếp đón chu đáo đề đốc Brian Me Cauley và 14 quân nhân Mỹ trong phái đoàn. Bấy giờ, thủ đô Hà Nội lại treo đèn kết hoa, tiếp đón long trọng hơn nữa ông H. Kissinger.

Ngày nào nước này còn là « đế quốc » thì các nhân vật trên đây tất nhiên còn thuộc vào hạng « trùm đế quốc ». Các ký giả ngoại quốc lấy làm ngỡ ngàng về cái việc các đồng chí tiếp đón trùm đế quốc linh đình như thế, không sợ dị nghị chẳng ? Làm sao giải thích với dân chúng,

Cán bộ Hà Nội bèn nói : « không hề gì ! một trang sử đã lật qua ! »

Các đồng chí lật sử nhanh thật. Nhanh như người ta quăng bài ba lá giữa chợ.

VỚT MÌN

Đề đốc M Cauby đến Bắc Việt đề lo chuyện gỡ mìn, tiến sĩ Kissinger đến Bắc Việt là đề lo chuyện tái thiết Đông Dương.

Chuyện gỡ mìn, theo tuyên bố Ngũ Giác Đài, có thể kéo dài không biết đến bao giờ.

Chuyện tái thiết càng dài lâu hơn nữa, dĩ nhiên.

Trong khi gỡ mìn sẽ có nhiều toán binh sĩ và chuyên viên Hoa Kỳ đi chu du khắp các sông rạch Bắc Việt ; trong khi viện trợ tái thiết lại sẽ có nhiều toán « Cố vấn » Hoa Kỳ đi nghiên cứu kế hoạch đầy đó khắp Bắc Việt. Các binh sĩ, chuyên viên, và cố vấn Hoa Kỳ trong khi đi như thế, tất nhiên sẽ hút « Salem » và sẽ nói chuyện « Ô Kê ! »

Nghe đến đây ai nấy cũng giật mình : « Ôkê, Salem », cảnh ấy Bắc tiến phen này chẳng ? Lâm sao ngăn cản được. Một khi những anh lính Mỹ hào hoa đi gỡ mìn trên sông rạch, Bắc và Đàng làm sao thức suốt đêm trường để ngăn họ lên vào các « khe » các « lạch » con con để thả vào đây một trái mìn...nỏ chạch ? Chín tháng mười ngày sau, mìn nổ ra...

Đó mới chỉ là vấn đề vớt mìn thả mìn. Lại còn vấn đề viện trợ nữa. Tình trạng cuộc chiến (Ô Kê Salem) của Bắc Việt cũng rắc rối lắm, phải chơi đầu.

HƠI ĐỒNG.

Tuy vậy đồng mỹ kim vẫn có sức cảm dỗ không chịu được.

Ở Bắc Việt có cái hội thân hữu kết chặt « nhân dân Việt nam » với « nhân dân Hoa kỳ ». Hội nọ ra đời khi cựu tổng thống Jhonson tuyên bố sẽ suất ra chừng vài tỉ bạc để tái thiết Bắc Việt sau khi chiến tranh kết thúc. Cái tình thân hữu của các đồng chí đối với « nhân dân Hoa Kỳ » nó này phọt ra trong một trường hợp lộ dịch như thế, là một thứ tình thân hữu toát ra mùi tanh nồng nặc của hơi đây. Và người ta có quyền ngờ rằng có ngày nó bị ngạt vì hơi đây.

Ông Kissinger lên đường đi Hà Nội, nói chuyện tái thiết chưa ra ngô ra khoai gì cả, mà trước Quốc hội Mỹ đã có kẻ đòi dẹp ngay vấu đề chi tiền cho Bắc Việt, lại có kẻ đòi dùng khoản tiền viện trợ ấy làm một hình thức trừng phạt những quốc gia không ngoan ngoan.

Nghị sĩ Claiborne Pell yêu cầu cắt tất cả viện trợ bất cứ nước nào vi phạm hiệp định ngưng bắn ở Việt nam Thấy chưa ? nhưng đó chỉ là một « yêu cầu » đầu tiên. Rồi rất có thể sẽ có sự yêu cầu cắt viện trợ cho chính quyền nào không trừ được tham nhũng, yêu cầu cắt viện trợ cho chính quyền nào độc tài, không dân chủ như Mỹ v.v...

Dù sao, cũng nên « thân hữu » với nhân dân Hoa kỳ » một phen cho có kinh nghiệm.

• GỎI SĨ

Đồ Vui đề chọc

* tiếp theo trang 8

Tổng kết lại sau 4 câu hỏi tân Niên, toán ĐỐP vẫn dẫn đầu với 10 điểm. Điều này chứng tỏ toán ĐỐP có thực tài chứ không phải ăn hên như mấy toán bị thua đã so bì, tị nạnh.

VI VUT : Sau ngày báo Con Ong sập tiệm vì không có tí bảo đảm cho nhời ăn tiếng nói. Nhóm thợ viết nham nhờ dành phải rót nước mắt ca bài biệt ly, nhớ nhưng độc giả từ đây. Đoạn mạnh tên nào, tên này lo đi tìm sớ mới để kiếm cơm.

Tòa An Con Ong cũng phải tạm đóng cửa tiệm vì lẽ đó.

Nay xét thấy tổ quốc cũng vẫn còn làm nguy, nhóm Con Ong không thể tiếp tục gác kiếm, hoặc vác kiếm đi khách lẻ, nên cùng nhất tề vùng dậy tái chiếm lãnh thổ, sau nhiều ngày để cho bọn tham nhũng ăn hại đái nát mùa gậy vườn hoang.

Riêng Chánh Án tư Con Ong, sau khi nhận điện của chỉ sĩ Minh Võ, Người bèn chia tay cựu Tổng Trưởng Paul Nur. Đoạn dùng xe bò rời Buôn Hồ về Saigon tái lập Tòa An Con Ong.

Vừa treo xong tấm bảng « Tòa An mở cửa tiệm », tòa soạn đã nhận được đơn thưa về tội lường gạt.

Xét thấy vụ án có một tầm mức khá quan trọng, nên mặc dù là ngày Mồng Một Tết, nhóm Con Ong vẫn phải xức liền tít xuyết theo thủ tục khàn cấp với thành phần phiên Tòa như sau :

Chánh Án : **HỒ ÔNG**

Bồi Thảm I : **ĐỘC THỦ** Bồi Thảm II : **HĨM**

Lục Sự : **XÍ XOM**

Ủy Viên Chánh Phủ Tư :

KHÔ MỘC ĐẠO NHÂN

Luật sư Nguyên Cáo : **TƯ MÃ PHONG**

Luật Sư Bị Cáo : **NĂNG VĂN BI**

Mô Tòa : **GÃ KÉO MÀN**

(Giữ đúng truyền thống nham nhờ của Con Ong, Chánh Án tư C.O đã cho xử vụ án trên đây tại Ngã Năm Chuông Chó. Một số chị em ta nhớ « Quan Tòa » quá, đã hy sinh không đi khách. Kéo đến mong được chiêm ngưỡng lại dung nhan NGƯỜI. Đúng lúc cử tọa đang nôn nao mong đợi, thì Chánh Án tư xuất hiện trong bộ quần áo rách rưới, nom không khác gì Bồ Tát Vía Hè Anh Hợp. Nhiều chị em ta ái mộ quá đã nhào đến xin chữ ký đồng thời chúc loạn lên : « Năm mới năm me, chúc Chánh Án tư ăn ít... cút kit nhiều. Chánh Án tư tươi cười thăm hỏi về đời sống của các chị em ta, khiến các chị em ta vừa sướng vừa cảm động vỗ tay vang dậy.

Khi Chánh Án tư vừa bước lên cầu thang giấy tiến vào bên trong phòng xử án, thì một ký giả ngoại quốc đột kích bắt ngờ bằng cách nhảy dù từ trên trục thẳng xuống trước mặt Chánh Án Con Ong. Vừa đặt chân xuống đất, hắn đã đầu vung lên :

— Tôi là phái viên của hãng thông tấn AFP.

Chánh Án tư trợn mắt :

— Hãng thông tấn mũi lõ nhà anh chuyên loan tin xuyên tạc bần. Đi chỗ khác chơi!

Chánh Án tư thấy vậy cảm động đứng dậy nói:

— Thôi được. Tôi mừng tuổi cho chú hai phút phỏng vấn. Làm việc đi là vừa.

— Mọc xà! Tòa! Nhờ quan Tòa cho Hăng chúng tôi biết tại sao Ngài lại ăn mặc rách rưới làm vậy?

Chánh Án tư bất chợt ghi cò anh chàng phóng viên mũi lõ ấn vào sát nách, cười hỏi :

— Chú nghĩ xem quần áo ta thế nào?

— Thơm, thơm, thơm. Nhất định là thơm...

Chánh Án tư lại cười :

— Ta rách nhưng không bần, Cầm cán cán Công Lý mà uống sâm banh, sửa Con Chim, bận cò cùn, ca vát, lương tâm sẽ dễ phủ kín bởi những thứ cận bã của vật chất. Như vậy thử hỏi làm sao giữ được những sáng suốt. Thêm nữa hiện nay hàng trăm ngàn đồng bào của ta còn ốm đói vì trận chiến tồi tệ vừa qua. Trình diễn giàu nghèo sang quý phôi trong lúc này, ta thấy nó tâu nhứt thế nào ấy?

Chàng phóng viên mũi lõ vừa cất ma nhè tó phôn, vừa gãi gáy cười :

— Vậy mà tôi cứ ngỡ ông Chánh Án dùng của che người. Lấy bộ quần áo rách qua mặt Ông Thuế Vụ.

Chánh Án tư Con Ong nghe nói nổi sùng :

— Mọc xà lù bú dù con khỉ! Chú mày ngu bỏ mẹ. Bộ nghèo thì được hút Capstan giá cũ 90 ti một gói sao mà trốn? Cút!

Anh chàng phóng viên mũi lõ vội chuẩn thẳng Ngay sau đó phiên Tòa khai mạc giữa tiếng pháo lựu đi dưng của ông Hoàng nghị hèn.

Trên hàng ghế xử án, Chánh Án tư Con Ong trum chân kim mít, nói vọng ra.

CHÁNH ÁN : Từ mấy tháng nay bên Tòa sống trong rừng, bị nhiệm bênh sốt rét nặng, Hóa cho nên bên Tòa phải trum chân xử án để khỏi nhìn những áp lực phát sốt ở bên ngoài. Mọi người đã hiểu rõ và không còn thắc mắc gì nữa chứ (Cử tọa ngơ ngác vài phút. Sau đó như chợt hiểu ra, không ai bảo ai, tất cả đều vỗ tay ầm ầm làm nào động cả khu Ngã Năm Chuông Chó

CHÁNH ÁN : Truyền đôi bên nguyên và bị cáo lên trước vành móng lợn đối chất.

(Nguyên cáo và bị cáo vừa đứng lên, tất cả cử tọa đều nhón nháo nhiều người cổ chen lên sát hàng ghế đầu để nhìn cho rõ mặt hai người) Đúng hơn là hai con giáp.

BI CÁO : Bầm Tòa oan cho em quá. Năm ngoài em lo làm ăn chất phác. Sở dĩ có sự thảm thủng làm phương hại đến nguyên đơn ti tình cũng bởi em bất hạnh phải thừa hưởng một cái gia tài đồ nát của lão Tân Hợi húy là Heo, tự lợn

CHÁNH ÁN : Si lạng chỉ khi nào Tòa hỏi bị cáo mới được quyền phát ngôn, nghe chưa?

MÔ TÒA : Yêu cầu mọi người giữ trật tự.

NGUYÊN CÁO : Bầm Tòa, kể như đời em khổ lụn rồi. Nghĩ tới chuyện phải kéo cày trả nợ thay cho bị cáo, em hãi quá.

CHÁNH ÁN : Nguyên cáo bình tĩnh. Mọi việc đã có tòa xét xử.

BI CÁO : Mong ngài Chánh Án thông cảm cho em. Chẳng qua vì em dốt tay nhằm nàng xuân mắc bệnh di truyền nên mới ra có sự này. Hui Hu

CHÁNH ÁN : Bị cáo không nên sang đoạt những giọt nước mắt của họ hàng nhà Cá Sấu và của lũ chính khừ hèn hạ. Bây giờ bị cáo hãy

bình tĩnh chuẩn bị trả lời Tòa.

BI CÁO : Dạ em chuẩn bị từ... lúc ở nhà rồi!

CHÁNH ÁN : Num bơ oản! Trong niên qua bị cáo có vén miệng thò Chim... huê hình ra lần nào không?

BI CÁO : Dạ không! Ấy mà dạ có!

Ông Chánh Án thông cảm, Làm chính trị không thể thiếu cái khoản đó. Với lại như ông Chánh Án đã thấy. Hiện nay hai phe đã ngưng chọi nhau rồi.

CHÁNH ÁN : Ngưng chọi chưa hẳn là đã có huê bình.

BI CÁO : Dạ, thật mà! Không tin ngài cứ nhờ Ủy Hội Quốc Tế khám xem?

CHÁNH ÁN : Ủy Hội Quốc Tế bố ai mà tin nời. Thôi được bên Tòa đã có cách khám phá thực hư rồi.

(Nói đoạn Chánh Án tư Con Ong hỏi cử tọa)

CHÁNH ÁN : Ở đây ai tình nguyện giúp Tòa làm công việc khám chim bị cáo?

MỘT CHỊ EM TA : Dạ, em!

(Ngay sau đó theo lệnh Chánh Án tư, bị cáo cùng anh em thợ chọi yêu nước và Thừa Phát Lại bước vào phòng nghị án. Độ 15 phút sau, người ta thấy chỉ có vị thừa phát lại và bị cáo đến trình diện trước vành móng lợn. Sau khi mở chân liếc qua biên bản của Thừa Phát Lại, Chánh Án tư Con Ong há hốc mồm vì kinh ngạc).

CHÁNH ÁN : Tôi yêu cầu tất cả mọi người ở đây hãy để cao cảnh giác. Em thợ chọi vừa rời vì quá lặc quan không đề phòng, nên đã bị Chim của bị cáo « mổ » thủng tay. May mà chưa trúng nhằm chỗ nhược nên không đến nỗi phải toi mạng.

(Chánh Án vừa dứt lời tất cả cử tọa đều nổi da gà, im thin thít khiến không khí phiên Tòa bỗng trở nên nghiêm trọng).

NGUYÊN CÁO : Bầm Tòa, như vậy là bị cáo đã hết đường chối cãi. Xin Tòa bắt bị cáo bồi thường cho em thật tương xứng.

BI CÁO : Em vô tội. Con điều hậu hung dữ tam ngũ yên trong lớp chim cu huê bình như qui Tòa vừa thấy, không phải là sản phẩm của em.

NGUYÊN CÁO : Không của anh thì của ai vào đó?

CHÁNH ÁN : Một lần nữa, Tòa lưu ý nguyên cáo hãy bình tĩnh. Về phần bị cáo. Của ai, hãy khai thật trước Tòa, Tòa sẽ khoan hồng cho được một phần nào.

(Nghe Quan Tòa vận hỏi, bị cáo chỉ im lặng thút thít khóc. Mãi một lúc sau mới tí tí kể lẽ theo điệu thơ lục bát :

Em qua Pa-Rit hái chè
Gặp thẳng phải gió nó đè em ra
Mặc cho em khóc em la
Nó vẫn cứ gấn cái đầu cha nó vào...

(Ngậm xong, bị cáo lại khóc rống lên)

CHÁNH ÁN, bị cáo khóc nhỏ thôi. Lỡ lương tâm của tôi thức dậy, khó làm việc lắm.

(Nói đoạn Chánh Án tư Con Ong liếc mắt ra hiệu cho Ủy Viên Chánh Phủ tư. Ông này vội vàng đứng dậy với một tập hồ sơ dày cộm trong tay).

ỦY VIÊN CHÁNH PHỦ TƯ : Thưa quý Tòa,

● xem tiếp trang 15

Cảm cúm - Sốt mũi - Nhức đầu
Nhức họng - Đau nhức
Cấp thiết

HÃY UÔNG :

RHUMEX

(BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY)

NHÂN HIỆU
CON VOI

Biếng ăn! Mất ngủ!
HÃY UÔNG :

SIROP REACTIN (BETA)

• AN NGON • MAU ĐỎI • LÊN CÂN NHANH CHÓNG
• ĐỂ NGỦ YÊN LÀNH. • TRỊ MỌI PHONG NGŨA

Có bán tại các nhà Thuốc Tây.

LỄ BÁT QUÁI

10 NGÀY ĐÊM TÍNH QUÂN CHUYÊN ĐỜI

Kể ra cứ ngồi nghe « lục súc tranh công » thì quả Trâu là con vật bị thiệt thòi nhất, cơ cực làm than nhất. Mà xét trong cái ý nghĩ của nhân gian thì Trâu cũng là con vật bị coi rẻ rúng hơn cả. Chưa thấy sử sách ghi lại có con Trâu nào được hóa kiếp thành người. Qua 4.000 năm văn hiến, ở miền Nam ta mới xảy ra có một trường hợp độc nhất: Nghị sĩ có tiền kiếp là Trâu tục gọi là ông « Nghị tâu tăng ».

Tốt nhưng xét về những năm có con giáp cầu tinh là Trâu thì ít có năm Trâu nào là không gặp những biến cố đặc biệt. Phải chăng, bởi vì dù sao Trâu cũng là con vật vốn có gốc bự nguyên là một vị Bồ Tát được Ngọc Hoàng sai xuống trông lúa cho dân gian. Cho nên xét trong lịch sử thì không có mấy năm Trâu (Năm Sửu) mà không có ghi lại nhiều chuyện sự. Thí dụ ở cái năm Trâu này ta gọi là Quý Sửu. Và cũng bởi cái tinh cách đặc biệt của năm Quý Sửu này, Tàng Hồ đã được chỉ sĩ Minh Võ phân công ghi chép lại mỗi tuần những chuyện đời có vẻ tâu tăng nhất.

TÀNG HỒ

Mồng Một Tết 3-2-73

RÉT THẤY MẸ!

Chuyện thời cuộc đáng ghi trong ngày Mồng Một Tết là chuyện Ủy Hội Quốc Tế gồm 4 nước: Gia Nã Đại, Nam Dương, Ba Lan và Hung Gia Lợi quyết định khăn gói quả mướp lên đường đóng đô ở 7 địa điểm đặt khắp 4 vùng. Máy sứ này xem điệu hung hăng dữ. Thứ lệnh ngưng chiến có hiệu lực từ hôm nay, tức 8 giờ ngày 28-1-73, mà sáng giờ hai phe vẫn còn choàng nhau chỉ chơé thể này, coi Ủy Hội Quốc Tế kiểm soát đình chiến chẳng có ki lô gi ráo đầu có được. Chúc quý vị thượng lộ bình an, chờ vội teo bu gì đấy nhé.

Cũng trong ngày mồng một này, cái chuyện làm nhiều đũa rũa như cây sậy, dấy đánh đập như đĩa phải vội là chuyện Tổng Thống nước ta, giữa đêm trừ tịch ngó lơi chúc Tết đồng bào. Trong bài chúc Tết có đoạn nhà lãnh đạo khẳng định đã đến lúc phải tiêu diệt tham nhũng lạm quyền, lãnh đạo hóa giường máy Nhà Nước và xã hội. Bọn ăn đồ dơ, hút máu đồng bào như Ma Cà Rồng nghe nói không còn được nại có chiến tranh để tiếp tục tung hoành thiên địa nữa, bèn tóa hỏa tam tinh. Nửa đêm trừ tịch, chúng bỏ ông bà ông vải, bắt vợ con đem vàng bạc đến đập đầu lạy Thổ Công. Từ đây chúng trở thành bất tử.

Mồng Hai Tết 4-2-73

LÀM CHÓ BÈC-GIÊ MỸ

Mồng Hai Tết là ngày xuất hành của Annam ta, các ông Ủy Hội Quốc Tế và Ủy Ban liên hợp sốn lên cũng bắt đầu hành nghiệm chính. Tại cái liên hợp người ta đã bắt đầu thấy bớt đi những trở phá thối. Khi mà ngồi lý tại TSN hôm 29 và 31-1. Như cú i, eo, cóc chịu xưng tên tuổi chức vụ trước khi các cao thủ đầu võ mồm. Cái sự nghiêm chỉnh này được tập trung vào chuyện thả tù binh, mà ưu tiên là tù binh Hoa Kỳ. Ôi, những tù binh của các nước cờ Hoa sao mà được chăm sóc kỹ thế. Chưa gì mà tại căn cứ Clark bên Phi Luật Tân đã có 100 nữ y tá và 60 bác sĩ ăn chực nằm chờ, đợi anh tù binh nào nhà đầu ra khỏi máy bay là nhào vô liền đi ra tha hồ chích choác. Chả trách có những thắng mũi tết mắt góc khoái làm chó bécgiê của Mỹ là vậy.

Mồng 3 Tết 5-2-73

SẮP ÔKÊ RỒI.

Mồng ba Tết quả là một ngày nhiều chuyện. Thứ nhất là cái Ủy Hội Quốc Tế nhất định bắt đầu gói tới 7 địa điểm ở 4 vùng 7 loãn nhận viện.

Và cũng phải như vậy chứ. Ngồi ở Saigon mà nhìn 2 bên tiếp tục đánh nhau thực mạng với đủ cỡ tàu Bay tàu Bò, xe tăng thiết giáp thì còn ra cái thống chế gì nữa đây!

Vội lại người anh em ở bên nớ có làm tăng tiếp tục đánh đấm thì cũng phải nể đại diện của Mặt Trận ở Balé một tí chứ. Chẳng hôm nay 2-5 là ngày sắp phiên họp giữa đại diện VNCH và mấy mạng Mặt Trận để sớm đề ra một lối thoát chính trị cho miền Nam.

Vội lại nữa, hôm nay cũng là ngày tướng Mac Cau ley cầm đầu một phái đoàn Mỹ đi Hanoi bàn chuyện vét min.

Lúc này ở ngoài khơi BV, một hạm đội Mỹ với 25 chiếc tàu đang chờ sẵn. Thêm 48 trực thăng góp phần nữa. Ôkê một cái là cửa Bê Hải phòng và 6 hải cảng khác sẽ có một sự bắt đầu giải tỏa ngay. Trong 2 tháng mới xong, và mỗi ngày là phải tốn hơn 100 triệu đơn đấy.

Mồng Bốn Tết 6-2-73

BỊ TỐE KHỎI NHÉ

Ái bảo các ông Ủy Hội vội tướng bở. Với các tư thế của một Hội Quốc Tế có lá cờ trắng phản phạt trước gió như lúc nào cũng muốc la lên: ề! tội này vô can đấy nhé. Nhưng mấy ông ý chừng quên rằng súng đạn có tai đầu mà nghe. Cho nên khi một tổ của Ủy hội vừa bay ra Huế hôm qua là hôm nay đã đùng xe hơi phom phom trực chỉ Quảng Trị. Qui vị đi giám sát ngưng bắn đấy. Phe này thì nhất định sẽ bắt được tay day túi tở những anh nào còn thích đùa dai. Ủy Hội ra tận nơi giám sát thử xem hai phe còn ham uỳnh lộn nhau nữa không nào. Ông khí xe của Ủy Hội còn cách Quảng Trị 5km nữa thì trước mặt súng nổ như điên, giữa một vùng khói lửa ngút trời, đại bác rền vang như sấm sét: Thế là mấy ông Ủy Hội đành chào thua, cầu nhau sức lộn, nhưng rồi cũng đành quay đầu xe đồng tuốt về Huế.

Cũng may mà Ủy Hội mới lò dò đi hoạt

động, và cũng còn cách chỗ trận địa đến 5 cây số, chứ nếu đã lọt vào vòng khói lửa trên quốc lộ 19 giữa Pleiku Qui-Nhon thì quốc tế cũng phải tới số.

Mồng 5 Tết 7-2-73

CỦ CÀ RỐT CỦA MỸ

Thế là ông Kissinger hôm nay lại vác bừu bổi lều đường đi Hanoi rồi Bắc Kinh sau khi đã ghé qua Thái Lan Cambốt. Cái bừu bổi của Tổng Thống Mỹ trao vào tay ông thường là cây gậy và củ Cà rốt. Lần này trong chuyến đi Hanoi chuyến đi đầu tiên của ông, ông chỉ dắt vào khối lưng lẳng có củ cà rốt. Người anh em ngoài nớ khi lấy cho ăn một trận đơn chi tử, thấy các đại ca Nga Tàu đánh bài lơ đi bèn biết miah bị hờm, mới sáng mắt ra. Lần này th người anh em ra mặt hứa hẹn sẽ mở rộng cửa Dinh Quốc Khách đón ông cố vấn. Ông cố vấn tới Hà Nội và Bắc Kinh mần rưng đây? Câu trả lời nằm ở cái củ cà rốt lưng lẳng ấy. Ba ngày ông Kit ở Hanoi là đề bàn về việc bỏ ra mấy tẻ đơn tái thiết BV, chứ còn gì nữa. Đàn anh Bắc Kinh đã quen nhai cà rốt, chứ như người anh em Hanoi thì đây là lần đầu tiên được Ôkê Salem với ông cố vấn. Cái sự người anh em tính đây vào chương bụng lên thì khô cho ông bà ông vải ta quá.

Mồng 6 Tết 8-2-73

TÀO SƠN
ĐỤC BÒ?

● Xem tiếp trang 10.

CONONG

NHẬT BÁO RA MƯỜI NGÀY ĐÚNG MỘT SỐ ...

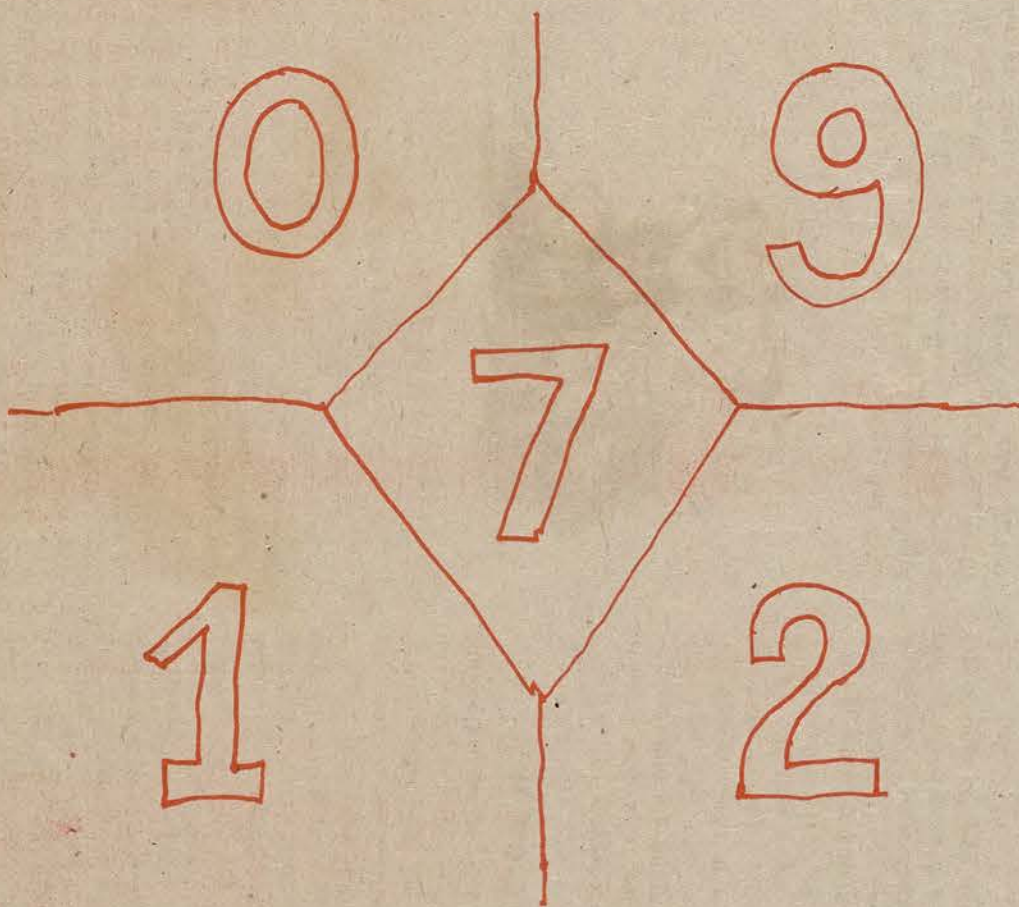
CHỦ TIÊM
ĂN CÓ
ÔNG BẦU
THỢ LUỘC
THẦY DÙI
SEXICO..

Thời chiến quốc có một kẻ nọ đi bán giáo (tiếng Tàu gọi là cái mần) rao rằng giáo của anh ta cái gì đâm cũng thủng hết. Sau khi anh chàng bán giáo này bán hết giáo ngày hôm sau anh ta rao bán cái khiên (tiếng Tàu gọi là cái thuẫn) anh ta rao rằng khiên của anh ta không có gì đâm thủng được cả. Có kẻ các có hỏi anh ta rằng giáo hôm trước anh bán có thể đâm được cái khiên hôm nay không, anh ta không biết làm sao hơn là cười khi. Vô miện không biết có phải khời từ đó không. Nhưng trong tiểu lâm Việt Nam có câu chuyện sau đây chứng tỏ cái miệng của chúng ta nói thế nào cũng được, thiên biến vạn hóa.

Chuyện rằng thời xưa quan thượng thư triều đình Huế, có cái tật mỗi buổi sớm phải uống trà bằng bộ ấm. Thế đức có những cái chén rất đẹp. Quan có một chú lệ lem lỉnh, chuyên nghề hầu trà quan. Buổi sáng nó chú lính lệ ba chộp ba nháng sao đó khi pha trà cho quan đã đánh vỡ mất một chiếc chén trong bộ chén của quan. Chú lệ biết quan ra nịnh nên khi hầu trà quan chú đã thú tội lỡ tay đánh vỡ cái chén của quan xin quan tha tội cho. Quan thấy tên lệ xứng là «cái của quý của quý» thì quan hỏi lính lệ, quan bèn tha tội cho tên lính lệ. Tối hôm đó sau khi công việc

NHỮNG ÔNG THÂN ĐỊA TRONG TUẦN

ĐỌC BÁO THIÊN HẠ

Phong trào «đọc báo cộp» đang lên cao, khắp bàn dân thiên hạ, sang cũng như hèn, bảnh cũng như củ lùn, sắp đội hoặc đã đội, đang đội... đều đọc báo cộp. CONONG là bọn bao giờ cũng đi tiên phong, tất nhiên cũng đọc báo cộp bằng thích.

CONONG tự nguyện sẽ đọc báo cộp đùm các bạn mỗi tuần các bạn chỉ cần đọc một mục này của CO là được đọc hết những bài hay, vui, bổ ích hoặc nhạt phèo của làng báo Giao Chỉ—Mà lại khỏi mang tiếng là keo. Mỗi tuần các bạn chỉ cần chi ra 10 tí mua một tờ CONONG là bạn có quý tự coi như bạn đã mua đủ cả báo.

Miền là bạn đừng miron CONONG là được.
KHÔNG KÈN KHÔNG TRÔNG ?

có thiện chí báo chí cũng không biết ăn, biết nói làm sao với sắc luật 007 đang chi phối đời sống tinh thần, vật chất của tổ bào. Vâng biết chính quyền có lý do của chính quyền khi ban hành sắc luật 007, nhưng ta phải thừa nhận thừa nhận trên thực tế sắc luật 007 đã đưa báo chí vào con đường sống dở, chết dở. Nghe nói, hôm qua, các chủ báo họp để

Chi tiết lý kỳ... cực trong vụ thả tù đón tù

ÔNG GIÀ BUNG-KE BI PHƠI NẮNG

☆ QUÂN CỘNG SẢN COI SƠI QUAN BẮC VIỆT KHÔNG CÓ KỶ LÔ NÀO HẾT TRỢI.

SAIGON (Việt Cờ).— Ngày 12-2 là ngày đầu tiên hai bên trong cuộc chiến VN, thả tù binh ở Hà Nội nhờ có thuyết sĩ họ Kit biện diện ở Hà Nội nên mọi việc thông suốt xuôi xê. Ở miền Nam tuy có ban liên hợp Từ Bề nhưng trực trặc ngay từ sáng sớm.

6 Giờ sáng tù binh cộng sản ở Biên Hòa không chịu lên xe ra phi cơ, phái đoàn VNCH gọi điện thoại cho phái đoàn M.T.G.P.M.N. điện thoại bạn, phái đoàn Mỹ gọi cho phái đoàn B.V. điện thoại cũng bạn luôn.

Sĩ quan liên lạc đến thì bên V.C cho một đại úy và hai thiếu úy ra phi trường Tân Sơn-Nhất để đi Biên Hòa.

MAI LỆ HUYỀN VA CONNIE KIM bạn sơ mi gỗ

Saigon «Vijina» Đầu năm nay tự nhiên đi đến đâu người ta cũng đồn rùm lên rằng Mai Lệ Huyền và Connie Kim đã hi sinh tại chiến trường An Lộc Người ta kể cứ y như thật rằng thì là để mừng ngưng bắn Mai Lệ Huyền và Connie Kim trong dịp tết đã bay vô An Lộc giúp vui các chiến sĩ biệt động quân.

Khí Mai Lệ Huyền và Connie Kim đang ca hát cho các chiến sĩ Biệt động quân thì cộng quân vi phạm lệnh

● xem tiếp trang 16

Lên tới Biên Hòa, phái đoàn V.C vô tiếp xúc với tù binh V.C, tù binh V.C bảo đó là sĩ quan V.C giả họ không chịu tiếp xúc.

Liên lạc về Saigon tướng Trần Văn Trà cử phó trưởng phái đoàn M.T.G.P.M.N là đại tá Đặng Văn Thu đi tiếp xúc. Tù Việt cộng chịu nghe lời Đặng Văn Thu lên xe nhưng họ đòi họ phải được mặc lại đồ lúc họ bị bắt.

Một vấn đề mới đặt ra cho một cuộc trao đổi tù binh làm đại sứ Bunker đứng trời nắng ở phi trường chờ từ hinh Mỹ trở về, nhưng tù binh Mỹ ở phi trường Lộc Ninh cũng bị phơi nắng luôn vì trực thăng Mỹ không được phép đón tù nếu chưa có trực thăng V.N.C.H chở tù Việt cộng.

Buổi trưa chờ đợi mòn mỏi đại sứ Bunker đành lên

xe trở về tư dinh, để đến hai giờ chiều lại ra phi trường ngắm chờ. Đại sứ Bunker già gần 80 niên phải phơi nắng như điên.

Vụ điều đình tại Biên Hòa tới 6 giờ chiều mới xong, tù binh VC chịu mặc đồ tù lên phi cơ trực thăng đi Lộc Ninh.

8 giờ tối tù binh Mỹ từ Lộc Ninh về tới Tân Sơn Nhất.

★ xem tiếp trang 16

DÂN CAO - CHÂU tạc Zăng nổi giận..

BAN-MÊ-THUỘT (VỊT CỜ) Phái đoàn liên hợp bốn bên đi phi cơ trực thăng để đến Ban-mê-Thuột. Từ trên trực thăng mấy ông liên hợp B.V. và M.T.G.P.M.N. nhìn xuống bãi đáp trực thăng thấy dân chúng đứng lố nhố thì có vẻ hoan hỉ, các ông chỉ trở có về thích thú lắm.

Phái đoàn V.N.C.H. thấy có đông dân thì hơi lo, bởi vì ông Trung Tá phó trưởng phái đoàn mới được tin là ở Phú Bài dân Thừa-Thiên đã làm dữ với ông B.V. và M.T.G.P.M.N. trong ban liên hợp hỗn hèn, khiến các ông chạy có cớ.

Quả như rằng mấy ông B.V. và M.T.G.P.M.N. vừa bước xuống phi cơ trực thăng, thì dân chúng ào lại hỏi thăm sức khỏe một cách tận tình bằng cả chân tay lẫn gạch đá gây gộc. Phái đoàn V.N.C.H. can cũng bị an đôn hội chợ tuôn.

Dân chúng căm hờn Cộng-sản vi phạm hựu chiến đánh quân Buôn hồ nên đã nổi giận, nhào vô mần thịt các ông liên hợp B.V.M.T.G.P.M.N. Mỹ và V.N.C.H rồi mần luôn cả mấy ông Cảnh sát can thiệp.

Sau vụ Ban-mê-Thuột dân chúng tại Pleiku lại kéo cả mười mấy ngàn người tới

ném đá vào trụ sở ban Liên đồng bào trên Cao châu - dữ hợp của Bắc Việt. Quả thật dân,

DỠ KHỐC DỠ MẪU

Chánh phủ Mỹ đột nhiên loan tin hạ giá đồng Mỹ kim 10 phần trăm. Trước khi đồng Mỹ kim bị hạ giá, nhiều du khách Mỹ ở ngoại quốc sống trong tình trạng sống dở chết dở, vì không một nơi nào chịu đổi Mỹ kim cho họ cả. Tất cả các thị trường hối đoái đóng cửa cái rụp đóng cửa cho tới khi Mỹ chính thức công bố việc hạ giá đồng Mỹ kim.

Có du khách Mèo đang đi tắc xi phải xuống đi bộ đang ăn uống phải ngừng ăn uống để về khách sạn ăn biên bông.

Khôi hài nhất là có em điếm đang đi khách với một du khách đã hỏi khách rằng trả em bằng tiền gì khách nói Mỹ kim, em bèn đẩy khách xuống và xin lỗi mặc quần áo lại bởi vì em lấy được Mỹ kim không có chỗ đổi lấy bạc địa phương, đi khách làm gì cho mất sức khỏe ?

ĐƯỜNG ĐI LỐI VÊ

Con Ong đã tỏ đường đi lối về

NGUYỄN DU

● Người viết SEXICO

Hỡi nhỏ, đọc 2 câu thơ trong Kiều :

— Tiếc thay một đóa trà mi

Con Ong đã tỏ đường đi lối về...

Đã cảm thấy trong lòng đâm dật. Nhưng ngày nay, phải đọc những câu văn diễn tả chi tiết hơn thế nữa kia, may ra mới đánh thức nỗi con Lợn lòng trong lứa đây thì. Cuốn phim sôi nổi nhất Âu Mỹ trong năm 1972, tức cuốn phim

ĐÓN ĐỌC

chén của quan xin quan tha tội cho. Quan thấy tên lệ xưng là «cái của quý của quan» thì quan hài lòng liền, quan liền tha tội cho tên lính lệ. Tối hôm đó sau khi công việc triều đình đã đâu vào đó, quan về để nhí phòng của quan để hủ hí với bà bé. Trong lúc vui về câu chuyện quan nói về tên lệ của quan và khoe tên này nịnh hay xưng là cái của quý của quan.

Quan thượng thư tưởng rằng quan kể chuyện này với bà bé thì bà bé sẽ hoan hỉ lắm, nào ngờ bà bé nghe chuyện xong chẳng những không hoan hỉ mà còn cau mày. Bà bé bảo quan rằng tên lệ nó số lá quari, nó nhận nó là cái của quý của quan thì đêm nào nó cũng hủ hí với bà sao, như vậy đâu có được. Bà bé vừa nói với quan vừa khóc hu hu. Quan nghe bà bé nói thì tỉnh ngộ, quan bảo rằng bà bé cứ yên trí lớn sáng mai quan sẽ cho tên lính lệ một trận đến nơi đến chốn.

Sáng hôm sau tên lệ pha trà cho quan thượng, bị quan thượng gọi lại và nói với tên lính lệ rằng quan là cái của quý của tên lính lệ chứ không phải tên lính lệ là của quý của quan.

Buổi tối quan thượng đặc ý kể lại câu chuyện quan chơi tên lính lệ một võ đến nơi đến chốn như thế nào.

Bà bé quan thượng nghe quan thượng kể chuyện không những chẳng vui mừng mà lại còn nổi giận mắng nhiếc quan thượng rằng anh ăn ở bạc ác anh! nỡ lòng nào ngoại tình với vợ tên lính lệ. Quan một mực cãi rằng quan là người lớn đời nào quan làm chuyện ác nhân ác đức như vậy. Bà bé mới giải nghĩa với quan lớn rằng quan nhận là cái của quý của tên lệ thì mỗi tối quan phải làm công việc hủ hí với vợ tên lệ chứ còn gì nữa. Quan thượng tỉnh ngộ quan nói rằng thôi để mai quan nói lại với tên lệ.

Hôm sau khi tên lệ lên hầu trà quan thượng đã nói với tên lệ rằng bây giờ thì không rắc rối nữa không gì là của quý của ai hết cả.

Thời đại của chúng ta võ mồm lợi hại lắm. Chúng tôi còn nhớ câu chuyện các nhân sĩ Bắc Hà đã chơi thủ hiến Nguyễn Văn Tâm bằng bực hoành phi «Đại diêm quân hân».

☐ xem tiếp trang 10

hết những bài hay, bổ ích hoặc phèo của làng báo Giao Chỉ—Mà lại khôi mang tiếng là kẹo. Mỗi tuần các bạn chỉ cần chi ra 10 tí mua một tờ CONONG là bạn có quý tự coi như bạn đã mua đủ các báo.

Miền là bạn đừng quên CONONG là được.

KHÔNG KÈN KHÔNG TRÔNG ? Đọc Cọp trên tờ SÓNG THẮN Hấp hối

Người ta không thể quan niệm đấu tranh chính trị mà không có sự tham dự của báo chí. Vậy mà, trong khi các cơ quan, đoàn thể đều đang chuyên minh, sửa soạn tham dự đấu tranh chính trị thì báo chí không những đứng ý, mà còn đang hấp hối. Lỗi không phải là do báo chí thiếu tinh thần đấu tranh, thiếu ý thức trách nhiệm. Sự thực, dù báo chí

SÁNG SUỐT VÀ MÊ SÁNG

Ông chồng trong cơn hấp hối trên giường bệnh, gọi vợ con lại dặn dò: Nay em trước khi nhắm mắt anh muốn cho em biết những người còn thiếu nợ anh để em liệu mà đòi lấy.

Mất sáng người bà vợ chăm chú nghe chồng trời trăng.

— Đây nhé, bác Tư thợ may trước cửa thiếu 120.000 chỉ ba giờ nữa ở đầu xóm thiếu 115.000 cụ Sáu lùn sát nách với nhà mình cũng thiếu 30.000

Nói đến đây, ông chồng như mệt mỏi, dừng lại giây lát.

Bà vợ liền tán thưởng các con về trí óc minh mẫn của chồng:

— Đây các con xem, ba con thật là người sáng suốt. Ngay trong cơn hấp hối, còn nhớ ra những ai nợ, và nợ bao nhiêu, thật là giỏi!

Bỗng ông chồng nói tiếp:
— Nhưng đồng thời, anh cũng cho em

biết là Anh còn thiếu lại ông chủ nhà 180.000đ, để em thu xếp trả ông cho đảng hoàng.»

Bà vợ òa lên khóc:

«Hu, hu!! bây giờ thì rõ ràng là Anh lại mê sáng rồi! hu...hu»

TÍNH QUẢN

Thầy ký Đợi một hãng nuôi được hai con gà đẻ, để hàng ngày lấy trứng ăn, cho đỡ gánh nặng chi phí gia đình, trong thời buổi gạo châu, củi quế này. Anh ta chăm lo hai con gà hơn chăm sóc con. Một hôm, một con gà tự đứng thôi đẻ và lăn ra bệnh. Anh Ký Đợi tối ngày lo thuốc men cho con gà bệnh.

Đề chờ chắc ăn, Anh ta đem làm thịt con gà lành để nấu súp cho con gà bệnh ăn, cho nó chóng khỏe.(1)

CHÀNG RỀ QUÝ

Loan, một thiếu phụ trẻ đẹp đang hấp hối trên giường bệnh, bên cạnh chồng. Nàng nghẹn ngào nói: « Trong hai mươi năm qua, Anh không hề nói với mẹ em một lời. Giờ đây, Em biết Em sẽ nhắm mắt rồi, Anh sẽ lái chiếc xe ngồi cùng với mẹ em, đằng sau là chiếc quan tài Em, để đưa Em tới nơi an nghỉ cuối cùng! »

Ông chồng rung rung nước mắt:
— Được! Nhưng như vậy là Anh lại đau khổ thêm một ngày nữa!

ME MÈO, ME PHI Me củ sâm tranh đấu

SAIGON (VỊT CỎ).— Một đại hội các em bán ba me Mỹ, me Đại Hàn, me Phi luật Tân, và đủ thứ me quốc tế khác vừa được triệu tập khẩn cấp tại đường Tự Do. Trong đại hội này các em bé đã công kích kịch liệt các nhân vật đã đem lại kiếp định mệnh dứt chiến tranh lập lại hòa bình ở Việt Nam đồng thời các em cũng lên án tiểu sĩ Kissinger là không điều. Theo các em thì liên sĩ họ Kit nổi tiếng là người chịu chơi, nhưng đã chơi các em một quả hơi đau làm các em lâm vào cảnh bà cả đội. Các em làm một bản kiến nghị đòi tiểu sĩ Kissinger phải hối thường tái thiết cho các em. Theo các em thì các em đã bị hòa bình làm cho rách nát. Sau đại hội là một màn phi «si ke» rất tr là hỗn loạn.

Tham dự đại hội này ngoài các me còn có những tay ma cạo có hạng nữa.

CHUYỆN VIÊN ĐẦU NẬU CÔ NHI

SAIGON (VỊT CỎ).— Theo một nguồn tin thông thạo thì mấy tay chuyên viên mở cơ nhi viện để xin viện trợ ngoại quốc đang rất buồn vì chiến tranh đã chấm dứt không còn cơ nhi để họ tuyển mộ về đầu nậu nữa.

Những tay chuyên viên này tính rước mấy ông thầy pháp thứ dữ để triệu thỉnh tinh thần chiến tranh nần nỉ sao cho chóng hòa bình ở Việt Nam biến thành chim diều hâu hay chim cú cũng được. Vì có như vậy mới có thêm cơ nhi để tiếp tục đầu nậu.

Sau vụ Ban-mê Thuột dần chúng tại Pleiku lại kéo cả mười mấy ngàn người tới

ĐÓN ĐỌC TUẦN SAU TRANG BÁO TÂM GỬI CON ONG

Nhân dân Thành Phố Xin ông Nhà Nước Nói giờ giới nghiêm

Trong vòng một năm trở lại đây, vật giá gia tăng, đời sống vật chất của nhân dân trong thành phố vật vờ, khó khăn đến mức tối đa «chưa bao giờ bị như thế...» Rất nhiều gia đình bỗng dưng thấy mình là con cháu của Bà Cả Đợi...

Dân lao động dân buôn thúng, bán bưng, chuyên kiếm ăn nhờ sự chi tiêu của những người có tiền trong các thành phố, là giới chịu hậu quả nặng nhất của tình trạng sinh hoạt đắt đỏ. Tiền ít, vật giá tăng, kẻ có tiền không ăn chơi nữa và kết quả là dân lao động đã đói lại càng đói thêm...

Đùng một cái, bọn Cộng Sản mắc ôn mắc dịch lại mở cuộc tổng công kích, và nhà nước thắt chặt giờ giới nghiêm trong thành phố. Số người đói lại gia tăng. Các phòng trà ca nhạc đóng cửa; nghệ sĩ về nhà làm lễ treo niêu, công nhân méo mặt, anh em tác-xi chuyên chạy đêm nghỉ dài hạn.

Nay lệnh ngừng bắn đã được ba bề, bốn bên ký kết, chị Huệ Bình đã lấp ló ở cửa ngõ... Bọn C.O. thiết tưởng nhà nước nên xét lại giờ giới nghiêm trong thành phố cho dân chúng nhờ. Nếu bọn CS ác ôn lợi dụng giảm giờ giới nghiêm để hoạt động phá rối, dân chúng sẽ nguyện rửa chúng! Bây giờ đã đến giai đoạn đấu tranh chính trị... Thằng nào mất lòng dân, thằng nào bị nhân dân nguyện rửa, thằng ấy sẽ chết như những con chó ghê...

Xin nhà nước cho mở lại phòng trò ca nhạc, mở lại dang xính... và cứ tha hồ đánh thuế, đánh thuế bằng thích... Dân chúng chỉ mong ước giờ giới nghiêm được trở lại như xưa, tức là 1 giờ đêm ai nấy về nhà ngáo, 5 giờ sáng bỏ dậy đi kiếm cơm, là đẹp lắm rồi!

Mong lắm thay.

CON ONG

● Xem tiếp trang 10

— Tiếc thay một đóa trà mi Con Ong đã từ đường đi lối về...
Đã cảm thấy trong lòng ấm áp. Nhưng ngày nay, phải đọc những câu văn diễn tả chi tiết hơn thế nữa kia, may ra mới đánh thức nỗi lòng trong lứa đây thì. Cuốn phim sôi nổi nhất Âu Mỹ trong năm 1972, tức cuốn phim Bản Tango cuối cùng tại Ba Lê, với tài tử về già Marlon Brando biểu diễn trò Cậu Chó vùng vút từ đầu tới cuối phim, mà thanh niên nam nữ (trên 18 tuổi mới được phép vào coi) khi ngồi theo dõi vẫn im phăng phắc không cảm hứng bất từ nào hết.

Ngày nay SEX (tạm gọi là DÂM) đang nở tung như pháo (nước pháo nổ đùng văng ra chiếu — thơ Hồ Xuân Hương) trong mọi lãnh vực văn nghệ. Bên ta, một cuốn tiểu thuyết do một nữ văn sĩ viết, diễn tả một mối tình giữa một cô gái chơi choai và một nhà tu áo đen, đã rất ăn khách trong đám nữ sinh. Mấy năm trước đây, CHƯỖNG ăn khách như thế nào, thì nay SEX cũng đang ăn khách như thế đó.

Cho nên, một tờ báo như CON ONG không thể không có mục SEX.

Nhưng đụng vào đề tài CHƯỖNG thì không sao, đụng vào đề tài SEX rất dễ mang tội, ra Tòa như chơi. Ngoài trừ cười cợt. Dưới ánh mặt trời, có gì mới lạ đâu: cười với SEX tức Tiểu Lâm, là trò đã có tại VN chúng ta từ ngàn xưa ngàn xưa.

Trên đây là đôi lời phi lộ, giới thiệu mục «đường đi lối về» cho nó đáng phép. Giờ đây, xin vào chuyện ngay kéo bạn đọc sốt ruột.

Bữa ấy, có chàng choai choai gặp nàng cũng choai. Đưa nhau đi một vòng xa lộ. Nhưng không làm ăn gì hết, vì không tìm ra nơi thuận tiện. Cuối cùng, nàng bảo chàng:

— Đêm mai, ba má em đi coi hát cải lương. Em làm bộ không khoái cải lương, ở lại nhà. Anh hãy tới chơi nhà em tối mai. Rồi khi ba má em đi rồi, chỉ còn có đôi ta ở nhà, tha hồ... hủ hí.

Và nàng dặn thêm:
— Nhưng anh phải thận trọng, chuẩn bị trước kèo mà em mang bầu thì rắc rối lắm đó.

Chiều hôm sau, trước khi tới nhà nàng, chàng tạt vào tiệm thuốc tây, bảo người đàn ông bán hàng bán cho mình một vài chiếc «áo mưa». Chàng nói với người bán hàng:

— Đêm nay có hẹn với một con nhỏ, con nhà lành, phải cẩn thận không thể để nó mang bầu.

Với áo mưa trong túi đầu vào đây rồi, chàng mới mò tới nhà nàng.

Ở nhà má nàng đang chuẩn bị, đợi ba nàng cùng về là cùng nhau đi coi cải lương.

Lát sau, Ba nàng về.

Ba và Má nàng nói:
— Chúng tôi đi coi cải lương đây.

Chàng vội nói theo:
Ông Bà đi coi rạp nào cho cháu theo với. Cháu cũng khoái cải lương lắm.

Nghe chàng nói vậy, nàng giận lắm. Đã hẹn với nhau như thế nào, mà giờ đây anh chàng lại phản phệ, thay vì ở nhà, lại đòi đi coi. Thành ra nàng cũng phải mặc quần áo đi coi.

Khi ra cửa, nàng bắm chàng lại xa xa Bà Má một chút, rồi véo chàng một cái đầu điên, mà nói:

— Không ngờ anh lại khoái cải lương đến mức đó.

— Anh cũng đâu có ngờ, ba em lại chính là người bán hàng trong tiệm thuốc tây khi anh vào mua «áo mưa».

NHU GÀ

Bà vợ nọ, bị ông chồng bỗng nhiên lười yêu. Bà vợ liền tìm mấy bà bạn thân để hỏi cách «đánh thức» chồng.

Có bà bạn, rất đồng con. Bà vợ có chồng yếu, nghĩ rằng cứ tới hỏi bà bạn có đồng con kia, chắc phải ra tay ở sựa.

Tới thủ thật tình cảnh chồng mình, và hỏi thuốc chữa, được bà bạn dạy rằng:

— Cứ cho ông ấy ăn nhiều thịt gà, gà trống cùng tốt. Nhà tôi chỉ nhờ ăn nhiều thịt gà.

10 ngày đêm tính quân chuyện đời

□ tiếp theo trang 7

Báo chí và chó bẹc giê

Hôm nay thì người cố vấn Kissinger tới Thái Lan rồi. Vấn đề chắc cũng chỉ là xoay quanh tình hình Đông Dương.

Chẳng cần có mặt trong phòng họp của ông Kit cũng đoán được như thế. Tội cho mấy ông nhà báo Thái Lan, cứ muốn xấp lại gần nghe chính mồm ông cố vấn nói, mới tin là made in USA, thành ra bị mấy ông ở Tòa đại sứ Mỹ bên Thái Lan thả chó bẹc giê ra đuổi cho một mách. Cũng may mà chưa có đồng nghiệp nào bị

chó Tây ngoạm cho thủng đít quần kẻ ra mấy ông nhà báo Thái Lan cũng ít mưu cơ. Sao không sập bẫy chó bẹc giê đó đem về đánh chén với nhau cho nó sướng?

Cũng trong ngày hôm nay 9.2, báo chí loan tin đồng bào Huế đang sôi lên vì chuyện phải đoàn CSBV trong Ủy Ban liên hợp quân sự bốn bên vào ngụ tại vùng ngoại ô Huế. Tối qua, đồng bào đã kéo ra chặn sân bay Phú Bài, hô khẩu hiệu Cộng Sản âm ầm, muốn chặn toàn nhân viên BV lại đòi nợ máu. Mấy ông BV khi xuống sân

bay thoát đầu bướng không chịu trình giấy tờ cho Cảnh Sát VN, bị Cảnh Sát ta dọa bỏ tù theo đúng luật lệ và nếu có bị đồng bào xin ti huyết thì đừng có trách, thấy đồng bào rần rần kéo tới hò hét dữ quá, mấy mạng mấy giờ mới bắn xúc xích lên, vội rầm rập theo lệnh cảnh sát ta, trình giấy tờ rồi chui tuốt vô xe bịt bùng, núp sau lá cờ quốc gia to tổ bố chạy về nằm run ở Bãi Dầu.

Đồng bào Huế vốn tính hiền hòa mà phải nổi sùng lên như vậy thì cũng quá dễ hiểu. Gần năm ngàn nạn nhân vô tội bị ông hời Tết Mậu Thân kéo vào giải phóng bằng AK. Thoát khỏi tay đồng bào ở sân bay Phú Bài, liệu mấy ông có thoát khỏi tay mấy ngàn oan hồn đó không? Bởi những oan hồn xứ Huế hiền quá, có tin Cha Trần Du đang đọc thần chú triệu con ma vũ đài ở Chi Hòa ra tiếp tay đấy.

Thứ Bảy 10-2

Bị bỏ đói?

Ủy Ban liên hợp quân sự bốn bên mấy hôm nay vẫn tiếp tục họp hành ra rít, và cũng đã đưa người về các tổ địa phương hoạt động. Hoạt động thế nào và có hiệu quả gì không thì cái đó hạ hồi phân giải. Có điều là mấy người anh em Mặt Trận do tướng Trần văn Trà hướng dẫn sao mà rùa thế không biết. Phái đoàn M.T. gồm 800 mạng mà cho tới hôm nay mới có 113 mạng chương mặt ra thôi. Người anh em lúc thụt hỏa tiễn và bắn AK thì mau lẹ, thế, khi a la sô chém giết đồng bào thì đông đúc thế mà sao bây giờ có châu uế oải ạch dụi đến vậy.

Điều buồn cười là báo chí hôm nay còn loan tin mấy người anh em phía BV và V.C Trong ủy Ban liên hợp quân sự sôi lên, chẳng hiểu được chăm sóc làm sao mà cứ kêu toáng lên rằng mình bị bỏ đói. khiến ông tướng Ngô Dzu phải lên tiếng thanh minh. Kể cũng kỳ. Thiên hạ ở đây đều biết mấy ông được đưa vô Saigon tiếp đãi sướng thế mờ. Về bằng máy bay Mỹ, đi lại bằng xe hơi Mỹ, ăn thì ăn toàn đồ Mỹ, ở thì ở nhà Mỹ, máy lạnh tủ lạnh, đồ lạnh đồ nóng sướng muốn chết luôn. Vậy mà mấy ông bên là bị bỏ đói? Nè người anh em không khéo sớm bị hủ hoá, đòi «kê salem nôm bờ then» nữa thì tiêu tưng triết lý của Đảng mất.

Chúa nhật 11-2-73

HÒA HỢP NƠM BƠ OAN

Hơn tuần nay, báo chí đã lai rai loan tin về màn đấu tranh chính trị sắp mở tại đây. Thứ nhất là việc tổ chức Hội đồng Tư Vấn, có mục đích tìm một giải pháp chính trị cho miền

Nam, sửa soạn cùng với MTGPMN thành lập Hội đồng Hòa giải Hòa hợp dân tộc, tiến tới tuyên cử.

12-2-73

TÙ BINH MỸ SƯỚNG THẾ?

Thế là chuyện thả tù binh hôm nay đã bắt đầu được thực hiện. Ở miền Nam cũng như miền Bắc. Tù binh Mỹ cũng như tù binh Annam ta, bên này hay bên kia cầu Bến Hải cũng thế. Về phía Mỹ thì toàn được bốc từ Lộc Ninh về, toàn được tiếp nhận từ Hà Nội. Trước sau gì phải gần 600 tù binh Mỹ cũng sẽ về tới căn cứ Clark bên Phi Luật Tân, được đón tiếp một cách cực kỳ chu đáo và nồng nhiệt. Hàng trăm ký giả và lữ lượt các toán truyền hình từ khắp các lục địa, tướng lãnh và hàng ngàn sĩ quan thuộc các binh chủng, bác sĩ y tá, cho đến các ông linh mục và mục sư tuyên úy Mỹ cũng đã được triệu tới căn cứ không quân Clark đã tập rượt đón tiếp từ 15 ngày qua. Khi đặt chân xuống đất Mỹ các tù binh lại sẽ được đón tiếp như những anh hùng trở về sau ngày chiến thắng, được săn sóc từng ly từng tý và hưởng đủ thứ đặc ân như những đứa con cưng.

Nghĩ làm tù binh Mỹ cũng khoái. Chẳng vì cho tù binh đám Mit ta, Nhà Nước cả hai phía thì nghèo chẳng đào đâu ra phương tiện, chả làm gì có xe hơi mà tặng cho mỗi ngoe một chiếc như tù binh Mỹ được Nhà Nước Mỹ chiếu cố.

đến con vợ mình cũng bỏ đi lấy ai từ khuya rồi!

Đường đi Lòi về

□ tiếp theo trang 9

Bà vợ có chồng lười, vợ vã về nhà làm theo lời bạn dạy.

Ít lâu sau, hai bà gặp lại nhau.

Bà đồng con hỏi Bà có chồng lười?

— Thế nào, có cho Ông ấy ăn thịt gà không, và kết quả ra sao?

Bà có chồng lười biếng trả lời:

— Tôi đã làm đúng như lời chị dặn.

Hôm đầu tiên, tôi cho nhà tôi ăn gà luộc. Vẫn chưa thấy gì. Hôm thứ hai, tôi cho chồng tôi ăn gà quay. Vẫn chưa thấy nhà tôi động đậy gì hết.

Hôm thứ ba tôi cho chồng tôi ăn gà nấu măng. Đêm ấy chồng tôi vẫn ngủ khi một giấc tới sáng.

Hôm thứ tư, tôi cho chồng tôi ăn gà hầm hạt sen... Đêm ấy, chồng tôi vẫn xây lưng lại tôi mà ngủ ngon lành cho tới sáng...

Hôm thứ năm, tôi cho chồng tôi ăn gà hầm với táo tàu... Đêm ấy, vẫn chưa thấy chồng tôi nhúc nhích.

Hôm thứ sáu, nấu gà với bầu ngừ cho chồng ăn, Đêm ấy, lúc gần sáng chồng tôi có đưa tay ra ôm ngang lưng tôi, nhưng rồi lại ngủ.

Hôm thứ bảy, tôi mua một con gà trống thiệt mập, về nấu với hải sâm, da gà nấu với trúc sắng, 2 món vừa ngon vừa bổ cho chồng ăn.

— Thế rồi sao. Tối đêm ấy mà chưa có kết quả thì thật là hết thuốc chữa...

— Đêm ấy, nói chị thương, cũng có kết quả. Nhưng kết quả càng thêm khổ cho tôi...

— Tại sao?

— Vì nhà tôi, đêm ấy, có cựa quậy, nhưng... vì ăn nhiều thịt gà quá, nhà tôi đã chiến đấu... như Gà... Làm tôi thêm bực mình.

SEXICO

Đọc báo thiên hạ

□ tiếp theo trang 9

CÓ BUỒN KHÔNG

Ngày mai ông Super Kraut tới thủ đô Bắc Việt, sẽ được đón tiếp như một quốc khách. Báo Daily Telegraph viết rằng Kissinger «đi Hanoi với những công vụ quen thuộc của chính sách Nixon là củ cà rốt và cây gậy».

Còn vụ củ cà rốt thì những người còn sống sắp sửa được nếm. Trong 3 ngày thăm viếng Hanoi. Super Kraut sứ giả của Nixon, người mà cách đây hơn một tháng, báo Nhân Dân ở Hanoi còn gọi là tên «trùm lưu manh», «con rắn hổ mang ghê tởm nhất», Super Kraut sẽ lưu trú tại một trong những biệt thự lớn nhất Bắc Việt ở bên cạnh Hồ Tây, nơi mà Thủ Tướng Trung Cộng Chu Ân Lai cháu họ Chu Tử, từng nghỉ đêm khi ông tới Hanoi: Super Kraut đi thăm những cảnh hoang tàn do B52-Mỹ gây nên, sẽ thảo luận về cách thức tái thiết BV, sẽ đi du thuyền trên Hồ Tây, ngắm trăng nước trên hồ Trúc Bạch và ATV đầu khò tưởng tượng chàng Super Kraut máu Đức gốc Do Thái, quốc tịch Mỹ, khi đặt chân trên đất địch, được đón tiếp trọng thể, sẽ không khỏi phá lên cười ba tiếng, khóc ba tiếng, để triết lý về tiền về những oái oăm của lịch sử, của lòng người. Nghĩ cho cùng, thì ta phải khâm phục cái tinh thần thực tế của các nhà lãnh đạo Bắc Việt đã biết ngậm bồ hòn làm ngọt, chịu nhân nhục đón tiếp kẻ thù, chữa đầy 1 tháng sau khi Hanoi bị mưa bom tàn phá. Chỉ vì, củ cà rốt! Than ôi! Chỉ vì củ cà rốt! Ô Carotte! que de hontes ontété commises en ton nom! Nhưng chưa chắc các nhà lãnh đạo Bắc Việt đã thực tế bằng Super Kraut vì còn ai thực tế hơn Super Kraut, người đã từng chèn Nixon đủ điều, chống lại Nixon bằng đủ cách để sau cùng đầu quân dưới trướng Nixon, trở thành cố vấn đặc lực số 1 của Nixon. Phen này, kẻ cắp bà già gặp nhau đã chắc gì ai «ăn» ai, ai «thực tế» hơn ai!?

Nhưng có nhẽ chúng ta quá bị quan, chớ nhẽ chính quyền đang chuẩn bị đấu tranh chính trị lại để cho báo chí chết không kèn, không trống??

AO THẢ VỊT

Võ Mồm

★ tiếp theo trang 9

Bốn chữ «Đại diêm quân thân» dịch nôm là diêm lớn trong đám quân thân, cái ý nghĩa diêm lớn trong đám quân thân chỉ ngài thủ hiến tức là cầu chúc ngài làm thủ tướng.

Nhưng đại diêm cũng có thể dịch là chàm to mà chàm to nói lái lại thành chó Tằm, còn quân thân cũng có thể dịch là bầy tôi mà bầy tôi nói lái lại thành bồi táy.

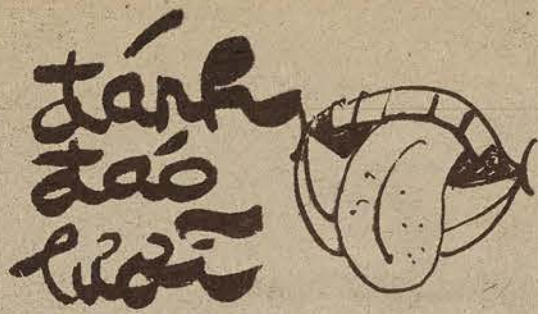
Trăm năm bia đá thì mòn
Ngàn năm bia miệng vẫn còn trơ trơ.

Võ mồm tức dự luận nó có những cái độc địa của nó và nó chỉ độc địa với những kẻ không ra gì, còn với người hiền lương thì lúc nào nó cũng là thứ vô khi tốt nhất để tự vệ. Diễn đàn này là tiếng nói của những kẻ không ác ý với ai hết.

BÌM BỊP

CON ONG

CON CHÁU BÀ CẢ ĐỢI

May thuê, viết mướn, kiếm ăn lần hồi
CA DAO

Thời này, nhờ hồng ân thương đế, nhờ nền văn minh Huế Kỳ bỏ sang Anam, nhờ phúc đức tổ tiên đàn bà xứ ta tiến bộ rõ rệt.

Đàn bà xứ ta đã bước qua khỏi ngưỡng cửa gia đình để tranh sống bình đẳng trong xã hội với đàn ông đã khá đông. Trên đường phố Saigon đàn bà lái xe rất nhiều lái xe nhà đi chơi đã đành, đàn bà còn lái xe mướn cho Mỹ. Những chiếc Falcon bóng loáng lao vun vút trong thành phố dưới sự điều khiển của những ngón tay trước đây mang tiếng là của phái yếu. Quý vị nữ tài xế này lái xe cũng cừ lắm. Cũng lách, cũng chen, cũng vượt đèn đỏ... Quý vị đó còn biểu diễn một tay cầm bánh lái, một tay cầm micro máy motorola liên lạc với đài điều khiển. Miệng cứ over, go ahead... loạn xạ ngầu. Có vị trông cũng hùng lắm Trong xe hơi băng sau, một người bạn Huế Kỳ vĩ đại ngồi bệ vệ bút thuốc, mặc cho nữ lưu lái xe đưa đi, người của chủ nghĩa thực tiễn là... việc ai nấy làm, không ăn nhập gì tới khía cạnh đàn ông đàn bà giống đực, giống cái. Công việc là công việc du hí tinh sau, OFF time giải quyết. Duty egal duty. Có phái yếu lái xe cứ việc lái xe. Người bạn vĩ đại phái khỏe sang đây giúp đàn Anam đánh thấy mẹ cộng Sản cứ việc đánh. Đã bảo việc ai nấy làm mà.

Ngoài nghề mới là nghề lái xe mướn, người phụ nữ Annam còn xông pha vào nghề cũng rất mới nữa có lẽ du nhập từ bên Nhật Bản sang đó là nghề hớt tóc. Đàn bà mà hớt tóc cho đàn ông thì nhất. Cũng như các chú Coóng, chú Lin, chú Thoàng... từ trước đến nay vẫn uốn tóc cho các bà vậy, âm dương phối hợp nghệ thuật với nhau trao đổi vụn hóa cho nhau. Âm làm cho dương, thì dương phục vụ lại cho âm, đời sống tiến triển hết sức là phồn thịnh. Xã hội bây giờ nhanh như phi thuyền Apolo 17.

Đàn bà tham gia việc xã hội tấp nập, như vậy kể là một điều mừng. Thợ viết Phu Nhơn tôi cũng như được một khích lệ, Hóa cho nên vì thế khi chông của tôi lên đường đi quân dịch là thương nói giỡn, cây viết của chàng bỏ không. Trước khi đi thì hành mọng ước của tuổi trẻ là cầm súng giết giặc Cộng sản, chông của tôi làm nghề viết mướn cho các báo. Nhưng bây giờ vì chàng phải dồn hết nỗ lực của người trai thế hệ vào công cuộc đánh Cộng sản cứu nước, bởi vì ta thắng tất cả còn, bởi vì lẽ Cộng sản nó thắng là mất tất cả... hóa cho nên chàng tuổi trẻ phải xếp bút nghiên theo nghiệp đao cung.

Tôi ở lại, nếu không làm gì chẳng hóa ra là người vô dụng.

Ngày xưa người chinh phụ có thì giờ rảnh rang ngồi tựa cửa chờ chinh phu đánh giặc trở về chứ thời bây giờ người chinh phụ đâu còn mang trên người cái thân thời đó. Người chinh phụ của cuộc chiến Anamta phải lo đi làm nuôi con và kiếm tiền tiếp tế cho chông. Ngoài ra người chinh phụ bây giờ cũng còn có trách nhiệm góp phần đánh Cộng Sản bằng hình thức đấu tranh chính trị.

Như đã nói ở trên, phụ nữ ta bây giờ đã xuống đường, đã ra hoạt động ngoài xã hội, đã lái xe đã biết hớt tóc cho đàn ông... thì tôi, tôi cũng phải kiếm một nghề gì đó để phục vụ.

Sẵn có cây viết chông để lại, tôi bèn có ý thay chàng viết văn viết báo với mục đích cao đẹp là: thứ nhất kiếm tiền nuôi con dư chút đỉnh gửi ra tiền tuyến yểm trợ cho chông, thứ hai là góp phần đấu tranh chính trị, chông lại bộn ác ôn còn đồ giải phóng.

CON ONG

Tôi đem ý định đó bàn với chàng nhân một kỳ chàng được nghỉ phép, nghe xong chàng phang một câu:

— Em há? Em mà viết lách gì được?
— Rõn hoai. Anh khinh em vừa vừa chứ. Hồi còn học ở Trung Vương em đã làm nội san, và đoạt giải nhất thi luận.

Chàng liu môi:
— Đừng có ngày thơ, làm nội san đâu phải là làm báo, viết văn viết báo đâu có giống làm luận. Ngày xưa cô đi học rồi bây giờ học đòi thì van đoan chẳng qua chỉ để kiếm chông mà thôi. Tức quá, tôi la lên:

— Anh đừng có nhục mạ. Chiến sĩ phải ăn nói đàng hoàng, anh nhớ là anh đang mang trên người bộ quân phục oai vệ và anh cũng nên nhớ rằng ngòi bút của anh đã không còn trong tay anh nữa.

Chàng cười trừ:
— Nghĩa là bây giờ anh phải nghiêm trang, không được phát ngôn bừa bãi...

Đúng vậy. Anh phải nhớ anh đang là chiến sĩ tiên tuyến.

— Còn em, em cũng nên nhớ em là em gái hậu phương...

Tôi gằn cổ cại:
Tôi không là em gái hậu phương, tôi là... bà già chẳng hậu phương.

Địu giọng tôi nói nhỏ với chàng:
— Tôi là kẻ chinh phụ.

Chàng hỏi:
— Thế kẻ chinh phụ nhất định làm vau nghệ phen này?

— Tôi định thay anh viết báo. Bỏ mất số ưỡng đi. Tôi sẽ viết tiếp những gì anh đang viết đó.

Chàng cười chum chim:
— Ngộ nhỉ.

— Có chi mà ngộ.

— Em mà cũng có gan làm văn nghệ, viết sách viết báo.

Tôi nói nhỏ bèn tai chàng:
— Không thể lấy tiền đầu nuôi con. Anh đi chiến dịch xa với...

Chàng vẫn cười:
— Ra thế. Cô làm nghệ thuật vị nhân sinh.

Tôi chống chế:
— Em cũng còn phục vụ chính nghĩa quốc gia nữa chứ.

Chàng gật đầu:
— Tùy ý. Thế cô định ký bút hiệu là gì?

— Em chưa tìm được.

— Để tôi đặt cho nghe.

— Nền lắm.

— Cô lấy bút hiệu là Thợ Viết Phu Nhân.

Tôi nhân mặt:
— Cái gì lại Thợ Viết Phu Nhân.

— Bộ thợ viết không có phu nhơn sao. Cứ gì phải các ông lớn mới có phu nhơn. Với lại thợ viết cũng to lắm chứ.

— To bằng thợ đồng, thợ sơn, thợ mộc, thợ nề không...?

— To hơn nhiều. Thợ viết là chứng nhân của lịch sử. Có thằng cha ký giả đã huênh hoang tự phong cho mình là như vậy ở dưới lục tỉnh.

— Khiếp nhỉ.

— Chứ sao. Vậy em cũng là phu nhân. Phu nhân của thợ viết. Thợ viết đi chinh chiến, phu nhơn của thợ viết ở nhà thay chông làm văn nghệ thì gọi là thợ viết phu nhơn cho tiện việc nhà nước.

— Và có kẻ giữ được cái truyền thống nghề nghiệp của chông.

— Đúng vậy. Sau này chẳng may nổi tiếng thì cả hai đứa cùng hưởng.

— Chúng ta sẽ nắm tay nhau bước vào văn học sử.

— Ê cái việc đi vào văn học sử còn đợi ủy ban chấm giải tuyên dương sự nghiệp làm việc Em đứng có nóng.

— Vậy em bằng lòng ký bút hiệu là Thợ viết Phu Nhơn do anh đặt cho.

Chàng cười hề hả:
— Thế là khởi đầu sự nghiệp văn chương của em, chúng mình đã biểu diễn một pha phối hợp nghệ thuật rồi đó.

Tôi gật đầu:
— Coi như xong phần bút hiệu. Vậy bây giờ đến phần nội dung, anh bảo em nên viết cái gì?

— Em nói em đã đoạt giải làm luận hay nhất trường rồi mà.

— Nhưng bây giờ em thấy viết báo khó quá.

Kỳ sau: Hung hãn «sáng tác» suốt đêm mi... muối.

THỢ VIẾT phu nhân

Khi ông ngoại nhập hồi hương

Thế là hết mẹ nó địa. Khi Ông lừa vợ từ rừng xanh mù mịt bay về chích choác lung tung rồi bà con nhà Ông bầu từ bên kia đại tây dương và vu bay sang mang theo bao nhiêu là mật mỡ, béo ngậy như mỡ heo Long Xuyên, khiến cho Ông Mít Giao Chỉ như điều gặp gió, trăm năm một thừa mần ăn ra rít, cuộc đời một đạo lên lương như gió nước thủy triều. Đột ngột một cái, các chú Ông lừa thờ ra, một nhòai tìm đường về rừng nghĩ dưỡng sức, Ông ngoại nhập cũng phờ phoi tai, nhân cơ hội cũng khăn gói lên đường, chị em Ông giao chỉ bắt đầu thờ hát ra. Từ trung tâm Tân Sơn Nhất đến con đường quốc tế Nguyễn-văn-Thoại chị em ta bắt đầu hoang mang cùng độ. Một cuộc phóng sự tốc hành của phóng viên con Ông đã thả dàn đến các xóm nhà bấy từng tại các trung tâm Ông ngoại nhập và đây là các cuộc phỏng vấn tốc hành:

— Thưa chị Kiều Lệ Xuân, xin chị cho biết chị cư ngụ tại đây đã được bao nhiêu lâu rồi?

— Dạ, thưa anh phóng viên Con Ông, em ở đây từ năm năm nay rồi đó ạ.

— Thưa chị Kiều Lệ Xuân, xin chị cho biết chị ở đây làm nghề gì?

— Dạ, thưa anh phóng viên con Ông, em làm nghề Me Mèo đó ạ.

— Thưa chị Kiều Lệ Xuân, nghề Me Mèo là nghề gì vậy?

— Trời đất ơi. Sao mà quê quá vậy? Me Mèo là nghề làm phu nhân các cô văn Mèo, các anh chiến binh Hoa Kỳ chứ lý sao mà không biết nữa?

— À thì ra vậy, nhưng thưa chị Kiều Lệ Xuân, xin chị cho biết nước An Nam ta trong năm năm vừa qua đã có chừng bao nhiêu giai nhân làm nghề me Mèo, tức là phu nhơn các cô văn Mỹ và chiến binh Hoa Kỳ vậy chị?

— Tôi không biết rõ nhưng ít ra cũng phải có chừng Ba trăm ngàn các Me Mèo và chừng hai trăm ngàn các chị em ta chỉ du lịch qua thế giới me Mèo như hai phi hành gia lên cung trăng vậy thôi.

— Dạ thưa chị Kiều Lệ Xuân, chị nói như vậy là thế nào, quả tình bản phóng viên tôi không được hiểu rõ vì sao lại có hai loại Me Mèo như vậy?

— Cái đó có gì là lạ. Một đảng là bạn gái bơ vơ từ thôn quê lên Tỉnh rồi kẹt vì chiến tranh nên đành phải lấy Mỹ để cho ấm áp cái thân gái dậm trường. Dù sao thì cũng danh chính ngôn thuận là cô gái có chông, dù là chông tạm thời, còn hơn đi làm đi.

Còn loại thứ hai là loại, tuy đã có chông con, có địa vị, tiền bạc khá giả nhưng vẫn đi đêm với Mỹ để làm áp phe. Loại này đích thị là loại chỉ biết có tiền bạc, và họ đã làm giàu thật mau nhờ có cuộc chiến tranh và các anh em Cờ Hoa đem đôla đến đây.

— Thưa chị Kiều lệ Xuân, xin chị cho biết cảm tưởng về hiệp định ngưng chiến vừa được ký kết?

— Chao ơi! Thật là một hu g tin đối với giới Me Mèo chúng tôi. Thời thế là cuộc đời vàng son thời đã hết. Từ nay còn tìm đâu ra địa, giải đất Nguyễn văn Thoại này rồi sẽ trở thành tha ma mộ địa, hoặc lại sẽ trở lại trồng cây cao xu như thuở nào. Nhưng chúng tôi đâu bì quan cũng chẳng bì quan bằng các Bà, các cô vốn là mệnh phụ phu nhân, từ lâu nay, tôi về ngủ với chông nhưng ban ngày thường đến các bin đình hú hí với Mỹ để làm áp phe. nay thời chàng hỏi có hương để em ở lại hai bàn tay không, đời no chưa biết ra sao đây?

ONG SAIGON

CÁI XỨ ĐỀ NGŨNG

Đàn bà chiếm một nửa tổng số nhân loại. Nên bất cứ lúc nào, chúng ta cũng có đề tài đề mà viết về đàn bà. Ở cái xứ được chiến tranh chiều cổ kỹ như xứ ta thì lại càng có nhiều chuyện đàn bà đề nói. Lẽ ra thì Hàn Sĩ chừa viết về thành phần phụ nữ Annam « For Rent » hôm nay nhưng vì có vụ một người Mỹ của hãng UPI tới VN nghiên cứu ảnh hưởng nếp sống Mỹ tại VN trong những năm qua cho nên phải ghi lại đây câu chuyện tuy đã xưa nhưng chắc độc giả sẽ vẫn còn thán thía sau khi đọc.

Người Mỹ UPI này tới VN vài tuần đề thăm hỏi, phỏng vấn và điều tra hầu có chất liệu viết một bài khảo cứu dài về VN vào lúc người Mỹ rút khỏi nơi này. Sau nhiều tuần lễ thăm hỏi nhiều người thuộc nhiều giới khác nhau, anh ta tạm hải lòng với những điều đã thấu đạt được, ngoài trừ một thắc mắc to lớn. Thắc mắc ấy có thể tóm tắt như thế này: phải chăng là bây giờ, nhiều phụ nữ Anam đi làm kiếm được nhiều tiền hơn người chồng cho nên không còn phục tùng người chồng như trước nữa. Nhiều anh Anam giải đáp cho anh ta bằng nhiều lập luận khác nhau nhưng anh ta chưa hải lòng.

Phụ nữ Anam kiếm được nhiều tiền hơn chồng là thứ phụ nữ nào? Nếu là phụ nữ trí thức thì không thể có chuyện kiếm nhiều tiền rồi về nhà ăn hiệp người chồng. Trí thức kiêu lãng như thế khó coi lắm. Một khi đã là trí thức thì không thể làm như thế. Hay là anh Mèo này muốn nói tới phụ nữ « For Rent » trước đây? Nếu vậy thì câu chuyện sẽ có rất nhiều điều đề mà bàn cãi.

Nhớ lại thời cực thịnh của thành phần phụ nữ sở mẻo mà thấy ớn.

Nói sở Mèo đây là Hàn Sĩ muốn hiểu theo nghĩa rộng, nghĩa là phụ nữ nào nhận thù lao từ tay người Mèo đều được coi như đã làm cho « Sở Mèo ». Nhận được thù lao ấy theo công thức nào thì không bàn cãi ở đây.

Trước đây, khi mạn đàm với nhau, có người đã nói với Hàn Sĩ rằng một phụ nữ trí thức của Mẻo làm sở Mỹ và một thợ VN kiếm tiền của Mỹ bằng cách bán thịt người có điếm giống nhau: cả hai đều đánh giá thấp người đàn ông VN. Nhận xét của anh bạn này không thiếu phần hữu lý và có thể kiểm chứng dễ dàng vào thời cực thịnh của phụ nữ sở Mỹ. Trên các đường phố của thủ đô Saigon hoặc trên lề đường các thành phố có người Mỹ hiện diện đông đảo, hình ảnh quen thuộc mà ta gặp là cảnh một em bé An nam khoác tay một anh lông lá dân sự hoặc quân sự. Nếu quan sát nét mặt của cặp trai gái ấy, thường ta thấy người Mẻo có một nét mặt bình thường trong khi người đàn bà đi kèm lại có vẻ hiên ngang. Nếu người đàn bà ấy thuộc thành phần trí thức thì sự hiên ngang có vẻ lên cao hơn nữa: Hàn Sĩ không dám chế trách thành phần

vừa nói vì thấy họ có lý quá. Đàn ông Anam những năm chiến tranh luôn luôn bị xuống giá. Ăn uống kham khổ đã làm thân thể họ hao mòn. Chất địa kém cũng làm cho giá trị bề ngoài hao mòn theo sự hao mòn của thể xác. Không cung cấp nổi sơn phấn, lụa là cho người yêu hoặc cho người vợ là một trọng tội. Bấy nhiêu cũng đã quá đủ đề người đàn bà đi tìm dưỡng khí nơi khác.

Tuy một phụ nữ trí thức Anam làm sở mẻo và một thợ chọi Anam kiếm tiền của mẻo bằng cách bán thịt người giống nhau ở chỗ cùng đánh giá thấp người đàn ông Anam nhưng hai thành phần ấy lại khác nhau trong cách đối xử khi người mẻo về nước. Một thiếu số nhỏ thợ chọi đã tìm cách theo người Mỹ về đất cờ Hoa nhưng đa số thợ chọi đã thích nghỉ ngay với hoàn cảnh mới, nghĩa là trở về với điệp khúc « Ta về ta tắm ao ta ». Mới đây, một tác giả chuyên viết chuyện phiếm cho một vài nhật báo ở Saigon có ghi một phóng sự tả cảnh các thợ chọi chiều cổ đồng bìo ta rất háng mỗi khi các đồng bào này đi ngang địa thế làm ăn của họ. Giọt lính VN lại còn được mời chào háng hái hơn nữa.

Thành phần phụ nữ trí thức theo Mẻo thì có phản ứng cao siêu hơn, nghĩa là đã đi thì đi cho hết quãng đường. Do đó, những tháng gần đây, người VN được đọc đều đều những tin mừng trên các nhật báo nói về cô Mit lấy ông Smith, cô Soài lấy ông Peter, cô Ôi lấy ông Richard hôn lễ cử hành tại đất Mẻo, dĩ nhiên. Một kỹ nghệ mới mọc ra và đã mang lại được khá nhiều địa cho những người liên hệ. Đó là kỹ nghệ lo giấy tờ cho một số phụ nữ VN về Mỹ « theo chồng ». Nhưng thể chưa hết bài ca Exodus kiểu An Nam. Số phụ nữ annam này tới đất Mẻo được ít lâu lại còn muốn cho những người thân ở VN cũng về Mỹ luôn. Thế là cái màn giấy tờ xuất ngoại lại diễn ra... Văn: chương annam có thêm một ngạn ngữ mới một người lấy chồng Mỹ thì cả họ mất gốc tổ tiên.

Một cuộc chạy đua gay go với thời gian đang diễn ra tại sở Mỹ sau chốt trên đất VN. Trước đây, khi người Mỹ rút nhiều thì Đà Nẵng, Saigon, Long Bình và Biên Hòa còn là điếm tựa của một số phụ nữ VN. Các điếm tựa ấy cứ thâu hẹp dần và cứ bót dần và cho tới khi Hàn Sĩ ngồi viết bài này thì kể như chỉ còn một điếm tựa duy nhất tại Saigon là khu vực sở Mỹ trong trụ sở quốc tế quân viện ở đường Trần Quốc Toàn. Ngày đầu tiên mà một số phụ nữ từ Long Bình có may mắn được giữ lại và được chuyển về căn cứ Saigon, một khúc đường Trần Quốc Toàn bỗng trở nên náo nhiệt và ồn ào. Và vì khúc đường này ở sát Viện Hóa đạo (VN Quốc tự), có lúc, người ta đã tưởng rằng lại có xuống đường chi đây. Hỏi ra mới biết đó là cái màn đưa rước

các phụ nữ sở Mỹ lúc tan sở. Tuy là đưa rước trong cảnh chợ chiều nhưng nhìn cũng còn vui mắt lắm. Vẫn còn những tà áo tha thướt bay, vẫn còn những bộ y phục hở hang những vẻ nhí nhảnh thuở nào không còn nữa. Đây là chặng chốt của một số phụ nữ VN trong hành trình kiếm một người chồng ngoại kiều. Nụ cười ngày trước đã nhường chỗ cho sự tính toán khẩn cấp. Cuộc chạy đua lần này hẳn là phải hào hứng và ngay trong hàng ngũ của số phụ nữ sở Mẻo hoàng hôn này cuộc đấu sẽ vô cùng tàn nhẫn. Sẽ không còn tình đồng bào vì rồi đây, kẻ thắng sẽ mang quốc tịch cờ hoa, người thua sẽ trở lại với bản chất dân tộc nhược tiểu chậm tiến.

Chỉ có quốc tịch mang năm chục ngôi sao mới đáng kể.

Trở lại câu chuyện người Mẻo hãng UPI. Có vài nhà báo Anam đã thảo luận với người Mẻo ấy trước ngày anh ta về nước. Trong cuộc mạn đàm này, mấy nhà báo Anam giải thích cho người Mẻo kia hiểu rằng con số phụ nữ Anam kiếm được nhiều tiền hơn chồng và không coi chồng ra gì chỉ chiếm một số rất nhỏ trong tổng số phụ nữ VN. Những mẫu người đàn bà Anam tần tảo nuôi con, giúp chồng được trình bày rất nhiều. Người Mẻo hãng UPI ghi như máy trong cuốn sổ tay. Thỉnh thoảng, anh ta lại hỏi một vài câu, đôi khi cũng khá hóc búa. Thí dụ anh ta hỏi rằng có nhiều phụ nữ VN lấy chồng Mẻo hoặc lấy chồng trong hàng ngũ quân đội đồng minh không? Câu trả lời của mấy nhà báo là không. Một câu hỏi khác là một phụ nữ trí thức Anam, đầu chiếm một địa vị cao trong xã hội nhưng khi về gia đình thì người phụ nữ ấy có thể làm tăng với chồng được không? Mấy nhà báo annam giải thích rằng nếu thật sự đó là một người đàn bà annam hiểu rõ phong tục tập quán và truyền thống gia đình annam thì người ấy không thể làm tăng như thế vì gia đình annam chấp nhận phụ hệ chế. Người Mỹ hỏi thêm một câu là annam hiện có khá nhiều phụ nữ hành nghề luật sư thì mỗi khi thân chủ đàn ông nhờ một nữ luật sư luật sư lo việc giúp, thân chủ ấy có mặc cảm gì không? Mấy nhà báo annam trở lại với câu trả lời hỏi này là gia đình Anam chỉ có một người làm chủ và đó là người đàn ông.

Mặc dầu người Mẻo này ghi chép rất háng hái nhưng Hàn Sĩ lấy làm nghi lắm. Từ trước tới nay, đã có biết bao tác giả Mẻo và dân mũi lỗ viết về xã hội Việt Nam đã căn cứ vào tác phong của một số thợ chọi và một số phụ nữ trí thức lấy Mẻo đề mà kết luận rằng đó là hình ảnh người phụ nữ. Rồi đây, rất có thể bài khảo luận của người Mẻo hãng UPI nói trong bài này cũng sẽ đầy rẫy những hình ảnh theo lối tả chân. Nước Mẻo rất tự do, do đó,

● xem tiếp trang 15

ĐẶNG NGỌC BẢO
Tổng Giám Đốc

Nhà máy xay lúa

CÔNG - THÀNH

Một cơ sở bệ thế và đứng đắn nhất.

Kh. Bình - Hòa - Thôn, Quận. Châu Thành KIẾN - TƯỜNG - Làm việc của thận - Giao hàng đúng hẹn

4 ngã đường tình...

TAHITI.— Mô kỹ nguyên giao thương Âu Á bằng hàng hải, do tay thám hiểm nhà nghề nào bành bành «Cấp lên» Cook, dân đi biển Áng lệ có công khám phá ra «thiên đường hạ giới» Polnesia và từng chùm hải đảo miền Nam Thái bình dương? Dù đi sau chút đỉnh nhưng Cấp lên Cook ngon hơn tất cả các thuyền trưởng tiền bối ở chỗ mang tàu về được chở không đến nỗi cho nó nằm đáy biển và đoàn viên thủy thủ «lên bờ» hầu hết, ở lại trong vòng tay mây em gái hải đảo!

Lịch sử ghi chép rằng bộ cấp lên khôn, lẫm, chịu gái lai Tahiti lẫm nên suy luận ngay là mối thâm tình giữa các dân em đoàn viên và các em Vahiné do da thắm thit. Tàu cấp đảo, lên bờ sóng du dương như thời bộ tộc thì nhất đời. Chỉ những thừng muốn chết mới đại dột theo tàu về xứ.

Vì có mấy khi tàu về được bến dân? Thiếu gì chiếc rã rời giữa đại dương vô cùng thể thâm chỉ vì lẽ trốn tàu những cái gì gọi là sắt, thép như bù loong, danh vít, khung sắt đã sắt... có còn lại bao nhiêu? Hầu hết tự nó «nằm lại» Tahiti nên tàu đi biển mà mấy cái bù loong đinh vít cũng tiêu gần hết thì không rõ sao được?

Nguyên do của sự gở bù loong? Giản dị lắm: dân đảo Tahiti chưa chế tạo được đồ sắt. Đàn bà con gái lại rẻ quá sức rẻ thì lại sao không «danh đôi» lấy bù loong, đinh vít?

Mấy bộ thủy thủ chín gấp. Một cây đinh 5, 7 phân đủ trả em VAHINÉ một đêm. Một

cây dùi, một riu sắt thì trọn cả tháng. Bà lớn dám đòi cả một HAREM! Giả như thế đó trách gì dụng cụ thợ mộc thợ rèn trên tàu bay lên bờ hết? Tàu đậu lâu lâu một chút là bắt đầu cả sự gở đinh ngăm: bao nhiêu đinh ốc, đinh tán, đinh vít, đinh bù loong đóng tàu vô tàu bay biển tuốt luốt.

Cấp lên Cook kinh nghiệm có dư nên tàu cấp vô Tahiti là củ soát lại đinh ốc, nhổ neo thì kỹ gấp mười. Và ngay cầu tàu, chỗ lên xuống độc nhất sừng sững lẫm bản: «Lệnh của thuyền trưởng Cook: đồ sắt thép cấm chỉ mang theo người. Tàu còn đậu lại Tahiti ĐÓNG ĐINH, THA HỒ, NHỎ ĐINH, GỖ ĐINH là bản bỏ».

Bà giáo triết ra để hấp dẫn... suýt tù

BALÉ.— Bà giáo Mercier, Thạc sĩ Triết học giáo sư khả kính của các lớp Đệ nhất Trung học công lập hỗn hợp nam nữ vừa bị bộ QGGD Pháp truy tố ra tòa vì hai tội (1) hành nghề ra khỏi khuôn khổ nhiệm vụ giáo chức và (2) công khai quyển rũ trai gái vị thành niên vào đường truy lạc, dâm ô.

Bà giáo trẻ, «cây Triết» tốt nghiệp NORMALE SUPÉRIEURE dạy rất tận tụy, chắc chắn sẽ nằm khám... nếu học trò trung học cả tỉnh không biểu tình ra tòa phản đối, khiến ó Biện lý, miễn nghị, xếp hồ sơ

Chỉ vì một bài luận Triết, nữ giáo sư Mercier yêu cầu các đệ tử lập luận đề tài: «Bạn có nghĩ rằng HỌC YẾU là một sự cần thiết, một BỒN PHẬN của lớp trẻ văn minh?»

Tình Kinh

Chính thống, nguy tà khác nhau chỉ ở kinh văn.

Tình kinh có cơ San định nói tình có sách gối đầu giường, đêm ngày cứ nó mà tụng niệm cho chuyên. Sớm muộn sẽ vô lễ tây đình: «Niết bàn nào ở đâu xa, thiên đường vẫn nằm giữa giường ta đó». Đắc đạo chắc.

— Hãy cho tôi biết mỗi ngày anh làm tình mấy bận, tôi sẽ cho anh biết... BÀ XÃ anh là người như thế nào. Nhất nhật nhất độ nghĩa là cứ đều đều ngày một cái thì nhất anh. Bà xã giỏi lắm cũng chỉ ex-aquo, Trên nguyên tắc vẫn phải dưới.

— Nhất nhật nhị độ ngày chưa đi hết một mà thân xác anh đã vạt và hai lần thì nhất bà ấy. Anh cũng nhất, vẫn nhất chứ? Nhưng tin tôi đi, mai một sẽ có dịp bắt gặp lại anh.

Ở đâu đó trong kho phế thải Long Bình. Cả người anh có còn món gì xài được đâu? Có gờ ra, gờ tung hê ra xài gờ gác, xài vớt chút đồ PIÈCE cũng hư rơ hết trội!

Nếu XUÂN THU NHỊ KỶ nghĩa là nên chăng hay chớ, một năm ba trăm sáu mươi lăm ngày chẵn mà ăn chay hết ba trăm sáu mươi ba thì xin tuyên dương cả đức độ lẫn tiết hạnh của một đấng đại hiền phụ là vợ anh đó. Còn anh?

Anh nê đi chỗ khác chơi. Tôi là người, tôi không bắt buộc phải chơi với những

Chuyện hôn Chuyện hít

Đáng lẽ ra bài chủ lực của VƯỜN TÌNH số ra mắt này sẽ lý luận lẫm lẫm về một dấu hiệu, một sinh hoạt ái tình sơ đẳng và Phổ thông nhất (nhưng đạt được nghệ thuật lại khó khăn nhất là CÁI HÔN).

Hình như HÔN là động tác sướng khoái đầu tiên mà loài người được hưởng sau nôm vù mẹ Ở nhiều trường hợp nó cũng là động tác cuối cùng thân thiết nhất mà ta có thể cho nhau: bằng không Hoàng Hải Thủy đạo nào đã chẳng cho ra NỤ HÔN TỬ BIỆT phải không? Nhưng sự thực nào nề là con người văn minh chưa chắc đã biết HÔN cho ra hôn! vậy nếu tựa đề của bài «cái Hôn đã đánh dấu hỏi một cách xác xược, phạm thượng rằng «XIN LỜI ỜNG... ỜNG ĐÃ BIẾT HÔN CHƯA?» Ờ hay, nhiều ờng CHƯA đấy và thiếu gì đáng xưa nay chỉ HÍT một cái rất nhà quê!

Lý luận lẫm lẫm về cái hôn thì người đọc lẫn người viết hẳn đều sướng khoái, nhột nhạt đấy. Nhưng xét vì chạy theo thời sự và bản chất của con nhà làm báo yêu nghề nên CÁI HÔN đành xin khất lại ĐỀ mau mau cho một cái gì thích ứng với

thằng chồng mọc sừng chớ?

— Lý luận Lưu Linh Đan bà và rượy khác hơn ở cái chai, đúng hơn là cái nút chai. Để hưởng thụ một đấng rõ ràng phải đóng, đóng cho chặt. Một đấng mở, mở bét rồi vớt nút đi.

— Con người sung sướng là con người văn minh, con người biết yêu và dám yêu. kể cả bằng râu. Tôi hỏi anh mười lăm năm bụi đời em Kiều trước sau chỉ chịu một đàn anh Từ Hải há chẳng phải ngoài võ nghệ cao cường, thập bát ban ngoại lệ rành gấp đôi, chàng còn có nguyên một hàm râu Phúc kiến tài hoa? Nhột nhạt lắm.

PHÁ ĐẤT MỞ VƯỜN

Đàn anh nghĩ gì khi ta hề nhau mở một vườn tình, cả một vườn tình diện tích rộng rãi trên đất CON ONG này? Đã gọi vườn tình thì còn để làm gì, nếu không đầu hót chuyện tình, lý luận ái tình, phổ biến kinh nghiệm ái tình? Đến rờn chơi cũng phải có tí tình, số tay ghi chép cũng đầy nghệt ái tình và những «danh ngôn», tư tưởng, lời hay ý đẹp cũng cứ nhét chung một cột TÌNH KINH! Để nói tình nhà ta có thứ bình văn chính thống... tụng niệm, học tập dài dài cho mau khá chớ?

Nghĩa là ta lập một vườn tình chơi đờ buồn. Như báo người ta có Vườn Thơ, Vườn hoa văn nghệ... hay Vườn tuổi thơ, Vườn Búp-bê vậy mà? Coi, không phải để đầu nghe đàn anh! Bởi lẽ nói chuyện ái tình, những chuyện đàn ông đàn bà yêu nhau, con trai con gái đều khoái như điên thì trước sau cũng phải vẽ vờ tí HOA LÁ CÀNH cho lãng lơ hứng thú chớ? Sự thực là vậy, nhưng lơ vờ trật tự chút đỉnh, phóng túng viết vì một lý do cụ thể là lãnh nguyên một cái mũ KHIẾU DÂM tố bố đấy.

Biết khó sống VƯỜN TÌNH văn cứ phải ra để mong một ngày đẹp trời nào đó, cái khoảnh NHẤT THÔN THỔ con này bỗng có đủ điều kiện tốt để mở tung cửa, mở lip cho Ông qua, bước lại dập dùi, tự do biểu diễn những miếng võ giang hồ lạ mắt cho các đàn anh văn minh tha hồ thưởng ngoạn. Mề ly lẫm.

Trong khi chờ đợi một cụm HOA LÁ CÀNH xum xuê rậm rạp, để mặc tình bước ngả ong nghiêng... chỉ dám xin một sự nhẹ nhàng tay báo: thời buổi này báo thông tin chính trị, đứng đắn tới mức râu như đàn anh TIME đầu năm 73 còn phải mở nguyên một mục SEX để thiên hạ có đất sinh hoạt chính trị ào ào đây! Nỡ lòng nào một tí vườn tình ranh con này cứ động cộ hơi hướng tí tình là tay kéo lẫm lẫm biểu diễn nguyên một đường cúp?

Ồi, nhà Vườn Tình mà cúp ký cúp gát, cúp đến trắng bóc, cúp trơ khắc ra, cóc có HOA LÁ CÀNH mà cọng có con con cũng không cho phép nhô lên thì nói tình thật chết sướng hơn.

Thợ Vườn NGỌC THỦ LANG
vả ác bạn

LAI-HỮU-LỢI
Tổng Giám Đốc

CONTINENTAL
PALACE

Đầu năm bản chuyện Văn Chương,
THÚY KIỀU MẮC BỆNH ĐÁI ĐƯỜNG

Người viết: THĂNG LONG

Gần 200 năm qua, tác phẩm Kim Vân Kiều của Nguyễn Du vẫn luôn luôn được dân chúng Việt Nam ái mộ tán thưởng, nó sẽ còn tồn tại mãi mãi trong văn học sử Việt Nam bất kể thời gian và không gian, số dĩ được như vậy vì nó đã đạt tới tuyệt đỉnh của nghệ thuật văn chương.

Giới bình dân Việt Nam thường lấy thơ Kiều để ngâm nga, ru con ru em đôi khi trai gái tỏ tình với nhau cũng bằng thơ Kiều, giới văn nhân trí thức thì ngâm vịnh thơ Kiều, lấy Kiều, viết kịch và tuồng Kiều cũng có 1 số nhà đạo đức đã lên án thơ Kiều là văn chương lãng mạn, 1 nhà văn gần đây đã chửi cô Kiều là đi thỏa bất nhân, bất nghĩa bất trí, bất tín v.v.

Tuy nhiên qua từng thế hệ văn học truyện Kiều vẫn luôn luôn được coi là 1 tác phẩm văn chương bất hủ...

Nhận xét Kim Vân Kiều qua các bản.

DỊCH NGOẠI NGỮ

Có 1 điều đáng buồn đến khóc thét lên được khi đọc truyện Kiều qua những bản đã dịch ra ngoại ngữ, người ngoại quốc đọc truyện Kiều qua các bản dịch thì họ tấy tác phẩm văn chương nổi tiếng nhất của Việt Nam chỉ là con số 0 lỗ bố.

Cần phải nhận định một cách chắc chắn là Thơ Kiều không thể dịch ra ngoại ngữ được, vì một lý do rất dễ hiểu là ngoài ba ngàn câu Thơ để tạo dựng lên truyện Kiều, cụ Nguyễn Du đã cho xen kẽ độ gần bốn trăm điển cố mà mỗi điển cố phải có lời chú giải riêng, như vậy những câu Thơ trong truyện Kiều luôn luôn có nghĩa trừu tượng (sens abstrait) có ý bóng gió, xa xôi, chỉ có người Việt Nam đọc thơ Kiều bằng tiếng Việt mới có thể hiểu được những ý nghĩa bay bướm của câu thơ mà thôi.

Đôi khi cụ Nguyễn Du lại còn xử dụng cả những danh từ Hán hoặc Việt chưa được thông dụng trong xã hội Việt Nam để hòa hợp niêm luật vần điệu cho câu Thơ như vậy mấy bố ngoại quốc làm sao dịch nổi những ý nghĩa trừu tượng, xa xôi, bóng gió, những điển cố, những danh từ Hán. Việt chưa được thông dụng ra ngoại ngữ được, đó là một vấn đề cam go phức tạp không thể thực hiện, lý dụ như câu thơ mở đầu :

Trăm năm trong cõi người ta

Chữ tài chữ mệnh khéo là ghét nhau

Trải qua một cuộc bể dâu

Những điều trông thấy mà đau đớn lòng

Sơ sơ có 4 câu thơ mở đầu mà bố Nguyễn Du để nhét vào đó tới 3 điển cố phải chú ghi,

1) Trăm năm (lại sao không 90 hoặc 80)

2) Chữ tài chữ mệnh.

3) Một cuộc bể dâu.

Ông lão Trương cam Vụ đã dịch 4 câu trên như sau :

Nghịch lữ nhân sinh bách tuế trung.

*Mệnh, tài, lưỡng tự hảo tương xung.
Nhất kinh thương hải tang điều biến,
Mục kích tâm thương Lý vãng tung.*

Hoa ngữ và Việt ngữ luôn luôn gắn bó keo sơn, và đồng hóa với nhau do tương quan văn hóa Hoa, Việt, hàng ngàn năm, đến nỗi có nhiều chữ Hán mà tưởng là chữ Việt, có nhiều chữ Việt mà tưởng như là chữ Hán, thế mà khi dịch bốn câu thơ trên ra Hoa ngữ đã thấy nó kịch cỡm, lịch lạc cả ý nghĩa câu thơ Việt.

Chữ Tài chữ Mệnh khéo là ghét nhau

Chữ «khéo» trong câu thơ Việt nó ngụ ý ỡm ờ, trách móc, như ta trách móc, như ta thường nói : «rõ khéo chữa» «rõ khéo khi» nó có ý nghĩa tương tự như chữ «khé» trong thơ Hồ Xuân Hương.

Khéo khéo đi đâu hi ngân ngờ ?

Lại đây cho chị giầy làm thơ.

Chữ «Xác» trong bản dịch của ông Trương ca Vũ dùng để dịch chữ khéo đi hoàn toàn không lại được cái ý nghĩa ăn ở bay bướm của nó chữ «Xảo» của ông chỉ nên dùng để khen một người thợ đã chế tạo được 1 vật dụng tinh xảo với đôi tay khéo léo mà thôi.

René Craysac 1 văn sĩ pháp ăn rau muống mồm nôm nói tiếng Việt thạo hơn người Việt dù là tiếng «lóng» tiếng quai ông ta cũng đều giống luôn thể mà khi dịch thơ Kiều ra pháp ngữ ông đã tạo nên những bài sạn to tướng những khuyết điểm và lại những cường bức không thể tha thứ cho nay tác phẩm Kiều bằng Pháp văn của ông vẫn còn nằm chính ỉnh như 1 con chuột chết thối khảm trong văn học Tây Phương, đọc tác phẩm Kiều qua bản dịch của con người Tây Phương sẽ chỉ thấy áng văn chương bất hủ đã làm rạng rỡ cho nền Văn Hóa Việt Nam «đen thui như môn chó.»

Khi dịch 4 câu thơ trên, ông Grayssac đã xài tới 12 câu thơ Pháp lóng thông dài gần 1 cây số mà cũng chẳng ra cái thống chế gì.

Nguyên 1 câu :

Chữ tài chữ mệnh khéo là ghét nhau.

Ông Tây Grayssac đã dịch :

Et comme si le sort jalousait le bonheur.

Sur les gens de talent s'abatte le malheur.

Định như vậy thà để ngửa thơ Kiều ra mà hiếp cho xong, mẹ kiếp đất được 7 ngày đêm cũng chẳng tìm thấy câu : khéo là ghét nhau, ở chỗ mô tê nào.

Văn chương Kiều nó bóng gió ỡm ờ như vậy, chỉ nên lấy nó làm đề tài ngâm vịnh hoặc bình luận mà thôi, chẳng nên dịch Kiều ra bất Kỳ một ngoại ngữ nào.

Tuy nhiên trong lúc cao hứng đọc thơ Kiều để trích ra những giai thoại, những mẫu chuyện tiêu lâm vụn vặt bản hay tùy theo quan niệm và óc trào lộng của người đọc.

1 Nhân vật hào hoa quân tử tâu, tử tế và si tình nhất trong truyện Kiều

Jean Cousseau, nguyên cố vấn chính trị của cựu Hoàng Bảo Đại, 1 người Pháp thuộc Kiều có thể nhớ từ câu chót đến câu đầu, khi đọc Kiều ông đã tìm thấy 1 nhân vật hào hoa, tử tế, quân tử tâu, và si tình nhất trong truyện Kiều mà ít người đọc Kiều nghĩ tới 1 nhân vật được mô tả có đầy đủ đức tính tốt đáng được ca ngợi hơn những nhân vật có danh tánh như Kim Trọng, Thúc Sinh, Từ Hải, Hồ Tôn Hiến, nhân vật ấy được ông Jean Cousseau tìm thấy xuất hiện trong những câu thơ :

Có người khách ở viên phương

Xa nghe cũng nức tiếng nàng tìm chơi

Thuyền tình vừa ghé lời nơi

Thì đã trăm gẩy bình rơi bao giờ

Buồng không lạnh ngắt như tờ

Dấu xe ngựa đã, rêu lờ mờ xanh

Khóc than khôn xiết sự tình

*Khéo vô duyên mấy, là mình với là
Đã không duyên trước chàng mà
Thời chỉ chút đỉnh gọi là duyên sau
Sấm xanh nấp sử xe châu
Vùi nóng một năm, mặc dầu có hòa*

Anh chàng khách viên phương mới nghe đến Đạm Tiên là một ca nhi nổi danh tài sắc, chẳng quản ngàn dặm xa xôi tìm đến mong cùng Đạm Tiên mà tựa vai kề, nhưng khi chàng đến nơi thì Đạm Tiên đã ra người thiên cổ. thì thế còn năm đó chưa được ai chôn cất, mặc dầu lúc sinh thời đã từng được bao nhiêu khách vương tôn, công tử ái mộ, mà khi nàng nằm x ổng mọi người đều ca bài phú lĩnh, chỉ riêng anh chàng khách ở viên phương chưa hề được sơ múi gì mà phải bỏ tiền ra mua áo quan bằng gỗ, thuê xe trâu để làm ma cho Đạm Tiên như vậy anh ta kể như là 1 nhân vật hào hoa, tử tế, quân tử tâu và si tình nhất trong truyện Kiều, còn hơn cả Kim Trọng, Thúc sinh, Từ Hải và Hồ Tôn Hiến nhiều.

Giáo sư Hu Chu đọc truyện Kiều cũng phát được 2 câu thơ gồm 14 chữ Hán mà cụ Nguyễn Du đã dùng để tả âm mưu của Hồ Tôn Hiến đánh lừa Từ Hải :

Hồ Công quyết kế thừa cơ.

Lễ tiên, binh hậu, khác thù lập công.

Đó là 1 điều xa lạ trong lối hành văn của cụ Nguyễn Du, cụ đã dùng liên tục 14 chữ Hán để dựng thành 2 câu thơ lục bát mà người đọc dù không thông hiểu chữ Hán vẫn tưởng là mình đọc chữ Việt và vẫn nhận được ý nghĩa của 2 câu thơ.

Thúy Kiều mắc bệnh đái đường

Minh Võ 1 chủ báo nham nhở nhất nước, thế mà khi đọc Kiều thì gã lại khám phá ra được 1 điều bí mật chưa hề được bật mí, điều bí mật mà gã khám phá ra là : Cô Kiều mắc bệnh đái đường bởi vì cô Kiều mắc chứng bệnh nan y đó nên cô mới xanh xao vàng vọt đến nỗi : «Liều hơn kềm xanh» sở dĩ Minh Võ khám phá ra căn bệnh của cô Kiều vì trong tư tưởng của gã luôn luôn bị ám ảnh bởi thành tích nin dai của nữ dân biên đã một thời làm mưa là gió tại viện nhi đồng, nên khi đọc 2 câu thơ mà cụ Nguyễn Du mô tả đoạn Thúy Kiều đi tảo mộ trong dịp tiết Thanh Minh :

Sè sè năm đất bên đường

Rầu rầu ngọn cỏ nửa vàng nửa xanh.

Cần hiểu luận rằng cô Kiều đi thăm mộ lâu quá nên mắc tè, thấy năm đất bên đường bên vén váy đứng «tè» 1 bãi, « tiếng sè sè là âm thanh của tiếng nước thoát ra ngoài khi cô Kiều vén váy đứng «tè» vì chất nước tè của cô Kiều có đường nên chỗ cô tè xong túi kiến vàng chúng nó thấy chất ngọt bên hồi hả kéo nhau đến đong quá nên mới có câu :

Rầu rầu ngọn cỏ nửa vàng nửa xanh.

Nửa vàng là chỗ có kiến bu ròi, còn nửa xanh là chỗ kiến chưa chiếu cố đến.

Sau 15 năm làm thợ chọi Thúy Kiều vẫn còn trinh

Riêng gã Thăng Long đã được Minh võ gán cho là 1 tên nham nhở nhất vùng ngã ba Ông Tạ gã còn có cái biệt danh là người Tạt lạt, gã cũng mê văn thơ Kiều như điên, nhưng khi đọc Kiều thì gã lại thờ dài tiếc rẻ là cụ Nguyễn Du chưa hề cho Thúy Kiều mang bầu 1 lần nào, sau 18 năm làm thợ trại, nếu có một đoạn cụ Nguyễn Du mô tả cô Kiều có bầu ròi đi nhà thương Từ Dũ để đẻ cháu cũng hấp dẫn đáo để, nhưng đó là thâm ý của cụ để cô Kiều hãy còn trinh đem về hiển dương cho người tình đầu tiên của cô Kiều là Kim Trọng, nếu quả thật Thúy Kiều khi trở về với Kim Trọng mà hãy còn trinh thì những chàng Mã Giám Sinh, Sở Khanh, Thúc

☐ xem tiếp trang 15

Ngân Hàng Phát-Triển Nông-Nghiệp
là Ngân Hàng được

Đông Bào Tín Nhiệm Nhất

ĐIÀ NGỤC MÔN

● tiếp theo trang 3

dầu đó có cái cái máy móc tí hê nào chăng? Thậm chí đến ông tướng BỜ VỜ đau răng được mời đi bệnh viện Mỹ để chữa, cũng không dám qua vì ngân máy móc của Mỹ.

Thật chẳng bù với các chị em ta ở đây chẳng hề ngần bất cứ một món đồ nào của Mỹ, hễ PI ÉCH có món gì mới thì các nàng lập tức có ngay đề xài, bao nhiêu bí mật lớn nhỏ của người Mỹ các nàng đều thông thạo chứ đâu có đến nỗi khờ khạo như các trụ BỜ VỜ?

Những cái chết lãng nhách

Không có cái chết nào lãng nhách bằng chết trong khi đã gọi là có Ngưng Bản, có Hòa Bình!

Vậy mà ở xứ Annamta, kể từ ngày Ngưng Bản 28-1 đến nay, hàng ngàn vụ chết lãng nhách vẫn cứ xảy ra, ai phần nào khóc than gì cũng mặc! Chết ở Quảng Trị, chết ở Pleiku—Kontum, chết ở các đồn

bót, xã ấp, chết loạn cào cào, chỉ vì người ta muốn vô thêm tí đất, lương thêm tí dân. Gây ra những cái chết lãng nhách ấy, liệu người ta có no béo thêm được chút nào không nhỉ?

Dù sao trong những cái chết lãng nhách, cũng có vài trường hợp rất mê ly sung sướng. Như cái chết của hai nàng ca sĩ ở An Lộc trong đêm 27-1, nghĩa là chỉ còn mười tiếng đồng hồ nữa là Ngưng Pằng Pằng!

Nghe nói đêm đó mọi người vui quá, nên hai nàng ca sĩ của chúng ta mới tham gia một châu nhảy nhót tưng bừng. Và rồi mấy chú Vixi bản đồ như hạch, vị trí quân sự không bản, bản trướng ngay địa điểm du hí làm hai em bèn được qny tiên! từng cặp, từng cặp đang ngây ngất đùa nhau sòng qua sòng lại theo tiếng nhạc du dương, cứ thế đùa nhau suốt về Miền Cực Lạc!

Chết như thế, tuy có hơi lãng nhách, nhưng thật là mê ly rùng rợn, giá được chết thêm vài lần như vậy cũng vẫn khoái như thường!

BÚT NGUYÊN TỬ

Chuyện hôn Chuyện hít.

□ tiếp theo trang 13

« một con, một cửa » dài dài, vô giới hạn, bao nhiêu cũng được và điều kiện nuôi dưỡng chúng nên người chỉ có dư thì có học là hết xi quách mới nghĩ đến chuyện đình, chuyện cai! Hầu hết bị đình vì trách nhiệm KINH TẾ. Lý do sức khỏe, y tế và gì gì nữa cũng chỉ là thứ yếu. Tréo căng ngồng nữa là ở một xã hội phát triển, con

người vào mình hội đủ điều kiện để sản xuất nhi đồng nhiều nhiều thì mức sinh sản đã thấp, xã hội chậm tiến thì sức sản xuất lại mạnh kinh khủng. Mọi gần đây những kế hoạch hạn chế mới được đề ra ở Nhật, ở Áo, ở Nam Mỹ châu.

Nhưng nói chung thì chẳng bao giờ người không sợ cái thâm cảnh «bồng bế nhau lên nó ở non». Sợ lắm, sợ từ khuya rồi! Theo tài liệu kiểm chứng được thì ít ra tổ tiên chúng ta cũng đã diên

đầu vì đại nạn con cái ngay từ thời tiền sử. « Không con cũng khổ... mà nhiều con còn khổ hơn ».

Có thể nói đó là nhận định chung của các đấng cha mẹ, ngay từ hồi cò sinh hoạt trong hang đá, nghĩa là từ thuở còn «cát nhau bằng răng» hay gợn gợn nhất cũng chỉ có một mảnh đá SILEX sắc cạnh.

Đĩ nhiên dù ở thời buổi hoang dã đó, con người cũng còn thông minh hơn chủ đã nhân, hầu tinh ở chỗ biết

suy luận. Biết yêu nhau nhưng cũng biết đặt vấn đề trong quan giữa AI AN và SINH NỞ. Đó là điểm phân biệt giữa « yêu » và... « nhảy đực »! Các cụ hẳn phải biết sinh nở là kết quả tất nhiên của ái ân.. nghĩa là yêu là phải có con, giản dị vậy.

Và giản dị hơn nữa, nếu yêu là có con mà muốn không con thì dễ quá. Chỉ việc tốp cái vú yêu đi, có thể thôi.

Dù đó biện pháp ngừa con đầu tiên của con người tiền sử vốn vô cùng là giản dị và

chắc ăn. Không CHIẾN hay ĐÌNH chiến... mà MIỄN chiến luôn! Chẳng có phương pháp nào Suya bằng, anh thấy không?

« Chắc hẳn cái nào phát giác ra « phương pháp Suya 100% » đó hẳn phải vô cùng hoan hỉ và có quyền vênh râu chững mình rằng « Tại bay thấy không, phương pháp MIỄN của tao đúng một cách toán học, phải không? »

(còn tiếp)

Tòa án CONONG

★ tiếp theo trang 6

theo tập tục của dân Mít chúng ta, ngày hôm nay là ngày thiêng liêng nhất trong niên. Với Mồng Một Tết thường người ta chỉ dùng lời lẽ đẹp để chúc lành nhau. Những thù hận, tị hiềm, ganh ghét từ 365 ngày qua cũng vắng hết sau những phát cụng ly xóa bỏ hận thù...

(Hai vị Bồi Thẩm vốn có chân trong Hội Bít Sách và ngay trưa nay Hội ta có cuộc họp lớn, nên cả hai vị đều sốt ruột không ít trước việc Khô Mộc Đạo Nhân dùng «Lăng Ba Vi... Luân». Một vị Bồi Thẩm chịu không nổi, đưa mắt nháy Chánh án cầu cứu. Chánh Án bèn hướng về phía Khô Mộc Đạo Nhân đồng đặc truyền):

CHÁNH ÁN: Tòa yêu cầu ông Ủy Viên Chánh Phủ tư sĩ tốp các khoản này đi. Biết rồi, khổ lắm, nói mãi...

ỦY VIÊN CHÁNH PHỦ TƯ: Thưa Quý Tòa trước tập tục đáng yêu đó, trước ngày Xuân lòng người đều phơi phơi, thế mà tôi vẫn không giữ được sự nóng giận trước vụ án đáng kinh tởm này. Có thể nói thêm, đây cũng là vụ án đen đúa nhất trong lịch sử tư pháp... tư, trong lịch sử của nhân loại. Bị cáo vì quá táo bạo bới lời hứa hẹn, nên đã dè những người có trách nhiệm ra, ấn vào tay họ con Điều Hầu đã được ngay trang dưới lớp một con Chim Huế Bình. Bằng chứng cho thấy ngay trong những giờ phút đầu Con

● tiếp theo trang 12

chẳng ai có quyền cấm các tác giả khi các tác giả ấy muốn viết gì thì viết về cái xã hội đau thương này.

Nên thẳng thắn mà nói rằng những gì mà người xứ ngoài viết về những phụ nữ Việt đi khứa sớ Mèo không sai. Và số phụ nữ ấy hành động cũng không sai, Hạnh Phúc ở cõi đời này là gì nếu không phải son phấn tu bìn, áo quần và chất địa. Số phụ nữ ấy đâu là thợ chọi hay là trí thức đều tỏ ra nhất trí khi họ hành động giống nhau trong cách đối xử với đàn ông nước họ. Nhưng nếu chỉ có thế thì tội cho những trang sử oanh liệt của VN vì nhiều tác giả ngoại quốc lóa mắt trước thành tích của phụ nữ sớ Mèo nên quên hẳn khối đa số phụ nữ. Đề nhắc nhở các tác giả ấy, Hàn Sĩ đề nghị với nhà nước cấp một khu đất biệt lập cho số thợ chọi và số phụ nữ trí thức VN đang muốn đổi tên con sông Saigon thành cái tên Potomac.

HÀN SĨ

Chim vừa được vén ra, hàng bao nhiêu chiến sĩ và đồng bào ta vẫn chết tức tưởi vì những vụ vi phạm đã được ký toại hàng trăm phát trên bản Hiệp Định Ngưng Chiến Tái Lập Huế Bình. Chắc quý Tòa cũng đồng ý với tôi. Không có một cái chết nào thể thảm hơn chết với trái tim rộn rã, với bàn tay đang nâng niu, mơn trớn Chim. Với ánh mắt rực rỡ đặt cả ước vọng vào chim. Tóm lại tội của bị cáo không có bút mực nào tả xiết. Nhân danh Ủy Viên Chánh Phủ tư, tôi yêu cầu Tòa hãy trừng trị bị cáo bằng một bản án thật nghiêm khắc.

Ủy Viên Chánh Phủ tư vừa dứt lời, Luật sư nguyên cáo liền rời ghế tiến lên sát vành móng lợn, mở máy đầu.

LUẬT SƯ NGUYÊN CÁO: Thưa quý Tòa đã vô tư, lại bình dân giáo dục. Bị cáo, như ông Ủy Viên Chánh Phủ tư vừa buộc tội, đã lường gạt trên sự khao khát Huế Bình của dân Anamta. Điều này đã thiệt hại rất nhiều đến thân chủ tôi. Thân chủ tôi vừa lên kế vị bị cáo, đã phải ngồi hàng chông sớ nợ. Đành rằng thân chủ tôi sinh ra để kéo chiếc cày nghiệp chương. Nhưng không phải vì thế mà thân chủ tôi cứ cần ràng, đồ mờ hôi để trả các món nợ phi lý do bị cáo để lại. Thêm nữa, quanh quất đầu đó, trong một khoảng không thời gian nào đó, trái mìn nổ chậm do bọn ác ôn lên gài sẽ nổ tung. Như vậy thân chủ tôi sẽ bị mọi người nguyên rủa, lịch sử nguyên rủa là cái năm Trâu nhìn đầu cũng thấy vắc người. Mong quý tòa rộng xé và truyền bị cáo bồi thường xứng đáng cho thân chủ tôi. Xin cảm ơn quý Tòa.

(Luật sư nguyên cáo Tư Mã Pheng đầu xong vội vàng thay đồ nhà choang, bay vu Tiều Khu Biền Hòa làm việc nước. Trong khi đó, thì Luật Sư Bị Cáo Nàng Văn Bì ghé tai thăm thì với thân chủ của mình. Đoạn vội vàng tiến lên biện hộ)

LUẬT SƯ BỊ CÁO: Thưa quý Tòa đẹp trai con nhà giàu, học giỏi...

CHÁNH ÁN: Nhờ Luật Sư đóng cái nắp bô lại dùm. Tòa chỉ thích ăn tục nói phét, chứ đứ ư nâng bít. Luật sư nè! đi tìm những lãnh tụ chính trị, chính em mà trở nghề có lẽ đời sẽ khảm khảm hơn.

(Bị Chấn Án tư Con Ong sửa lưng, Luật sư bị cáo xấu hổ quá. Cứ đứng ngẩn tở te mãi mới mở mồm ra được).

LUẬT SƯ BỊ CÁO: Thưa quý Tòa, thân chủ tôi không những không làm thiệt hại đến nguyên đơn. Trái lại thân chủ tôi còn có công để lại cho nguyên đơn một gia sản thật kình càng. Đó chính là miếng đất ngưng chiến. Một điều ai cũng phải công nhận là cuộc chiến xảy ra hàng chục niên vừa qua đã làm cho bao nhiêu người phải đi ngủ với giun. Cuộc chiến còn từng giờ từng phút còn những người ở voa cuộc đời. Nếu quý Tòa tưởng tượng được trong lúc quý Tòa kêu

một ly cà phê đen nhỏ, thì tại mặt trận đang có những người vừa trúng đạn. Quý Tòa vừa đề ly cà phê lên môi chưa kịp nhấp, đã có những người khác già từ vũ khí trở về với cát bụi. Hiểu được như vậy, quý Tòa sẽ thấy rằng có g trình của thân chủ tôi thật lớn lao. Nó có giá trị ở những mạng người, chứ không phải ở chỗ chân tay già. Dài hay ngắn. Nếu nguyên đơn biết khai thác mảnh đất ngưng chiến do thân chủ tôi để lại, tôi tin rằng tên tuổi nguyên đơn sẽ được gắn liền với lịch sử. Mong quý Tòa rộng xét, tha bổng cho thân chủ tôi, đồng thời đình kèm một cái huy chương Đệ Nhất Đẳng Bảo Quốc Huân Chương. Thanh-Kiu về-ry, về-ry mới.

(Sau 10 phút tạm đình để nghị án, Tòa Án lại tái nhóm).

CHÁNH ÁN: Xét rằng Tòa chưa đủ yếu tố buộc tội. Truyền tha bổng bị cáo. Tuy nhiên bị cáo sẽ phải chịu hoàn toàn trách nhiệm về sinh mạng và tài sản của dân Anamta nếu có sự bất thường trong thời gian ngưng chiến. ● ●

Bốc Mả

□ theo trang 14

Sinh, Từ Hải, Hồ Tôn Hiến, ban hạnh, đều là những anh chàng mắc bệnh liệt dương cả sao? sự thật là mấy anh chàng kể trên đều mắc bệnh liệt dương đến thời kỳ thứ 3 rồi, cho nên chẳng anh nào có đủ tài phá trình được Thúy Kiều vì thế khi tái hồi với Kim Trọng, Thúy Kiều mới cao giọng ca:

Chữ «trinh» còn một chút này

Chẳng cầm cho vưng lại rầy cho tan.

Tuy nhiên chữ Trinh của Thúy Kiều nó cũng bị có gặm rồi nên nó mới còn có một chút mà thôi, dù sao anh chàng Kim Trọng cũng kể như là í kê tốt số nhất nên mới được hưởng cái trinh cóc gặm của Thúy Kiều, nhưng sau 15 năm lưu lạc, lấy tới 4,5 đời chồng tài nghệ đi xe đạp của Kiều đã đến mức thượng thừa, nên sau khi ân ái với Thúy Kiều Kim-Trọng đã phải sùng sốt thốt lên 1 lời khen:

Hoa tàn mà lại thêm tươi

Trắng tàn mà lại hơn mười rằm xưa.

Viết đến đoạn Kim Trọng khen Thúy Kiều... hay, tự nhiên mình cũng thấy buốt xương sống không viết được nữa..

THẮNG LONG

Cả kẻ Dè Ngồng

PHÚ ĐỀ GIAO CHỈ

Yên trí lớn!

Xuất hiện trên Ti vi trong ngày đầu Xuân Con Trâu, Vua ta đã hứa chắc như bắp là sẽ mãn một quần lông tây ướ xã hội và bộ máy trào đình rất là huê dạng.

Lời hứa quý hóa của Vua ta khiến bọn C.O. phờn sao mà phờn! Vì như thế có nghĩa bề trên đã gián tiếp khuyến khích ề kíp C.O. cứ bình tĩnh trong phùa tái xuất giang hồ. Thừa thắng xông lên này vậy! Bởi muốn tây ướ xã hội, làm vệ sinh bộ máy trào đình, thì không gì hữu hiệu bằng sự càn quét của C.O. Một sự càn quét đã man tàn bạo nhắm vào lũ cường hào ác bá, lũ gian thương tham nhũng, mà ề kíp C.O. đã mãn trong thời gian qua chính là một bằng chứng hùng hồn đầy giá trị như vàng y 24 Kara.

Bởi vậy ngay từ bây giờ tất cả độc giả 4 phương cứ yên trí lớn đừng sợ C.O. nói phét!

Suy tư

Bản hiệp ước đình chỉ các bùm thảm thoát đã được « si nhê » gần nửa con trăng, vấn đề huê bương đương nhiên trở thành đề tài to bự nhất cường quốc An Nam bây giờ. Ai cũng bàn tán về huê bương. Ở đâu người ta cũng lôi cổ mu huê bương ra bề thật dữ tợn. Để rồi cuối cùng chia thành hai phe đối nghịch nhau thấy rõ. Y như là thể giới tự do mí lị Cộng sản vậy. Phe thì hy vọng chém giết đã chấm dứt, mạng sống sẽ được an toàn xa lộ hơn, cóc phải lo sợ pháp phòng cảnh đạn lạc bom rơi hoặc hỏa tiễn nổ bất từ nữa. Ngược lại phe lo xa kinh tế rồi đây táo bón, nạn thất nghiệp làm phất sẽ giúp Mu Cũ dơi có thêm nhiều đề tài thi thẩy mỡ! Ôi, nỗi mừng vui hoặc sự lo lắng nào xét cũng có lý cả. Chả thế mà bọn C.O. xưa nay lão lêu, chuyên ăn to nói lớn, đớp hít mà bây giờ cũng trở thành suy tư dữ dội. Một sự suy tư rất có chính nghĩa, bởi phạm là dân Giao Chỉ chăm phần chăm thi trước một khúc « cua » lịch sử của đất nước như bây giờ, ai cũng có bổn phận phải suy tư hết tơi.

Chỉ có bọn mất gốc, bọn ăn nhờ ở đậu, báo hại, và bọn gian thương mà đầu mối có thể thành nhiên được mà thôi. Thiệt mà!

Ông Tổng Kinh Bang thạo y lý

Nhiều người tỏ ý than phiền mấy ngày xuân con trâu đã bị giảm vui vì vật giá leo thang. Đầu tiên là giá xăng bô lên hai chục mỗi lít, tiếp đến điện nước cũng tăng, và thế là ở to ma tit hàng lò xếch xông, hóa phẩm khác cũng noi gương sáng leo bô lôm ngòm nom thật dễ sợ. Nhiều kẻ nông nổi chưa chi đã vội quy oán ngay cho ông Tổng kinh bang. Ít ai chịu nhiều rằng đích thực ông đã giúp đỡ họ nhiều lắm. Nhất là về phương diện y lý, bảo tồn sức khỏe. Bởi theo phong tục ngày xuân thì ai cũng có thói quen nich đầy bụng rượu nồng để béo rất có hại như sau này. Ông Tổng Kinh Bang biết vậy nên ông đã lấy làm một sự lo thay cho dân. Ông phải

tim cách chữa mẹo bằng toa thuốc « cách không đã bao tử »: Nghĩa là « tăng một thứ hóa tăng trăm thứ », để giúp đỡ dân chúng « tăng chi » giữ gìn sức khỏe.

Quả nhiên theo sự điều tra của C. O. thì trong suốt mấy ngày Tết con Trâu không hề có một nạn nhân nào bị tử nạn vì bội thực hết. Hèn quá!

Không sướng!

Theo thông tấn xã Roai Tra, hàng ngũ chị em bán bar bên vương quốc Tiêm La hiện có xu hướng trở thành « me Mèo » hết tơi. Nguyên nhân không phải vì nghề me Mèo khoái hơn nghề chiêu đãi sớ nách ba, mà đúng ra chỉ là vì vấn đề nhiều địa. Gì chứ cái khoản này thì giới chị em ta nước Giao Chỉ đã có quá nhiều kinh nghiệm. Mà tình là kinh nghiệm máu huyết không! Bởi vậy chị em ta bèn lấy làm thương hại các bạn đồng hội đồng thuyền bên nước Tiêm La khi hay được tin này. Vì theo sự tiết lộ của hàng ngũ chị em ta, Me Mèo là nghề không giống, nếu không muốn nói là rất có hại về sau.

Làm nghề bán Bar tiếng vậy mà còn hi vọng được thăng chông bôn xừ để dựa dẫm mai hậu chứ đâm đầu vô đường Me Mèo, sản xuất ra ít đáng con lai, rồi khi bố chúng cuốn gói hồi hương là cuộc đời kẻ như tàn si lạnh đã nhào hết, hơ ai còn dám nhào vào!

Ông già BUN KER

tiếp theo trang 9

đại sứ Bunker thờ phào nhẹ nhõm bắt tay các tù binh Mỹ.

Trong khi đó ở bển Mỹ sứ giả của tổng thống Nixon tới tiếp xúc với bà Johnson xin bà Johnson cho phép tạm thời treo cờ Mỹ để đón tù binh Mỹ một ngày rồi sau đó lại hạ cờ Mỹ để tiếp tục chịu tang tổng thống Johnson.

Trong vụ trao đổi tù binh ngày 12-2 còn một cái tiết lý kỳ nữa là đại tá VC Lê Trục cầm đầu tổ liên hợp MTGP MN tới bờ sông Thạch Hãn từ bên kia sông đại bác 130 ly bắn sang âm ỉ, khiến đại tá VC Lê Trục phải mượn mây của VNCH để kêu gọi ngưng pháo kích ngưng tiếng nói của y vẫn trong làm súng pháo kích ngưng.

Khẩn khứa thật lực.

Nhà nước vừa có một quyết định hợp bao tử là cho tăng giá biểu nuôi ăn binh sĩ lên gấp đôi, nghĩa là 70 tỉ một ngày thay vì 35 tỉ 5 các như thời xưa thời xưa.

Nói cho ngay thì với vật giá ở thời buổi phi thuyền A-pô-lô bây giờ, bày choạc cũng đếch thắm thía gì hết trơn. Bầy choạc chỉ bằng giá 2 cái hột vịt, 5 điếu thuốc lể « Sao Anh Lâm Em Mệt » mà thôi. Tuy nhiên có tăng còn hơn không Anh em nhà choang ăn thua ở số đông, góp gió thành bão, cái khoản bày choạc nhân lên nhiều lâu thì cũng có thể sống được. Anh em chỉ còn cầu khẩn khứa đực Phật, đực Chúa, đực Mồ ha biết làm sao phò hộ làm sao cho bọn nhà thầu đưng đẽ lương tâm đi tản đi xa, quá xa, khiến khẩu phần ăn của anh em cũng bị đi tản nhiều quá, là phúc đức quá cỡ rồi!

Viện Hạ đi thanh... cha!

Phạm là người từ trong quần chúng mà ra, tháng tháng si nhê số lương cũng là do dân đã ề cò gánh vác mà có, thì dĩ nhiên phải có bổn phận bù đắp lại cho dân cho đúng với cái định luật hành ít đi bánh qui lại. Qui vị đại diện Viện Hạ quả đã không hồ với cái định luật trên. Hàng khiếp lắm! Nghe nói bọn Vi Xi tráo trở, dám vi phạm lệnh cấm dứt các buồm giữa ba bề bốn bề các cụ lấy làm cay cú bèn họp nhau tổ chức phái đoàn đi thanh tra. Tàu bay đưa phái đoàn các cụ ra tuốt ngoài Trung. Khốn nạn thời tiết ngoài đó đang đổ lạnh khiến các cụ chịu không nổi phải run lên lập cập. Các cụ thì nhau run. Chân tay thường trực giết giết như mắc chứng kinh phong, còn miệng thì đánh « bô cap » khiến có cụ gãy hổ nỏ cả mấy chiếc răng cửa. Thế mà có đưng lão lêu dám bảo các cụ run vì hãi chứ cóc phải vì lạnh. Bớ khỉ! Quân chó đã chết thể nào cũng bị đẩy xuống địa ngục!

Kết quả cuộc đi thanh tra trên đồn rất, nguy hiểm vừa kể của phái đoàn viện hạ khi về tới Sài Gòn cụ nào cũng bị sai khớp xương tay và trẹo quai hàm, nhưng các cụ vẫn hàng hái xác nhận bọn vi xi quả đã vi phạm trăm trọng thật. Dân chúng lúc đó mới tin là huê bình chưa hoàn toàn xuất hiện chăm phần chăm như bản văn ký kết. Khó thể!

ĐA DANH

SƠN HẢI

84c, 86-88 Bùi Chu — Sq 2 — ĐT. 23596 — HT. 108

— Đại diện Thương Mãi

— Thầu cung cấp hay công tác, Công Sở hay Quân đội

— DỊCH VỤ VĂN PHÒNG

NHẬN: THIẾT TRÍ, BẢO TRÌ VÀ SỬA CHỮA:

HỆ THỐNG — LẠNH, NHÀ HANG, RAP HÁT, CAO ỐC — MÁY LẠNH, TỦ LẠNH, BẾP ĐIỆN, LÒ GAZ — RADIO — CASSETTE và TV —

Làm việc từ 8 giờ sáng đến 9H kể cả ngày lễ và Chúa nhật.

Có nhóm viên đến tận nơi sửa chữa.

Mai Lệ Huyền...

tiếp theo trang 9

ngưng chiến pháo kích vô An Lộc khiến hai nữ ca sĩ này đã phải hi sinh

Một đồn mười, mười đồn trăm, đi đâu cũng nghe tin Mai Lệ Huyền và Connie Kim không còn...

Báo hại hai nữ ca sĩ này phải đi cải chính muốn hơ hơ Con Ông chưa tái xuất giang hồ, hăng tin con Vịt Cờ chưa hành h... trở lại mà tin con Vịt Cờ đầu năm đã nhiều vậy. Tiện đây chúng tôi loan lại tin này và báo với quý vị rằng hăng tin con Vịt Cờ chưa hoạt động mà đã bị cạnh tranh bất chính.

Độc giả thân mến
nhờ vô cho kỹ được
Giải phẩm Con Ông

KỸ TỚI